Parlamentul României

LEGE Nr. 8*)
din 14 martie 1996

privind dreptul de autor şi drepturile conexe

***) Cuprinde toate modificările aduse actului oficial, inclusiv cele prevăzute în: L. Nr. 329/14.07.2006 Publicată în M.Of. Nr. 657/31.07.2006**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Titlul I
Dreptul de autor

Partea I
Dispoziţii generale

Cap. I
Dispoziţii introductive

Art. 1 - (1) Dreptul de autor asupra unei opere literare, artistice sau ştiinţifice, precum şi asupra altor opere de creaţie intelectuală este recunoscut şi garantat în condiţiile prezentei legi. Acest drept este legat de persoana autorului şi comportă atribute de ordin moral şi patrimonial.

(2) Opera de creaţie intelectuală este recunoscută şi protejată, independent de aducerea la cunoştinţa publică, prin simplul fapt al realizării ei, chiar în formă nefinalizată.

Art. 2 - Recunoaşterea drepturilor prevăzute în prezenta lege nu prejudiciază şi nu exclude protecţia acordată prin alte dispoziţii legale.

Cap. II
Subiectul dreptului de autor

Art. 3 - (1) Este autor persoana fizică sau persoanele fizice care au creat opera.

(2) În cazurile expres prevăzute de lege, pot beneficia de protecţia acordată autorului persoanele juridice şi persoanele fizice, altele decât autorul.

(3) Calitatea de subiect al dreptului de autor se poate transmite în condiţiile legii.

Art. 4 - (1) Se prezumă a fi autor, până la proba contrară, persoana sub numele căreia opera a fost adusă pentru prima dată la cunoştinţă publică.

(2) Când opera a fost adusă la cunoştinţa publică sub formă anonimă sau sub un pseudonim care nu permite identificarea autorului, dreptul de autor se exercită de persoana fizică sau juridică ce o face publică având consimţământul autorului, atât timp cât acesta nu îşi dezvăluie identitatea.

Art. 5 - (1) Este operă comună opera creată de mai mulţi coautori, în colaborare.

(2) Dreptul de autor asupra operei comune aparţine coautorilor acesteia, între care unul poate fi autorul principal, în condiţiile prezentei legi.

(3) În lipsa unei convenții contrare, coautorii nu pot utiliza opera decât de comun acord. Refuzul consimțământului din partea oricăruia dintre coautori trebuie să fie temeinic justificat.

(4) În cazul în care contribuția fiecărui coautor este distinctă, aceasta poate fi utilizată separat, cu condiția să nu se prejudicieze utilizarea operei comune sau drepturile celorlalți coautori.

(5) În cazul utilizării operei create în colaborare, remunerația se cuvine coautorilor în proporțiile pe care aceştia le-au convenit. În lipsa unei convenții, remunerația se împarte proporțional cu părțile de contribuție ale autorilor sau în mod egal, dacă acestea nu se pot stabili.

Art. 6 - (1) Este operă colectivă opera în care contribuțiile personale ale coautorilor formează un tot, fără a fi posibil, dată fiind natura operei, să se atribuie un drept distinct vreunuia dintre coautori asupra ansamblului operei create.

(2) În lipsa unei convenții contrare, dreptul de autor asupra operei colective aparține persoanei fizice sau juridice din inițiativa, sub responsabilitatea şi sub numele căreia a fost creată.

Cap. III
Obiectul dreptului de autor

Art. 7 - Constituie obiect al dreptului de autor operele originale de creație intelectuală în domeniul literar, artistic sau ştiințific, oricare ar fi modalitatea de creație, modul sau forma de exprimare şi independent de valoarea şi destinația lor, cum sunt:

a) scrierile literare şi publicistice, conferințele, predicile, pledoariile, prelegerile şi orice alte opere scrise sau orale, precum şi programele pentru calculator;

b) operele ştiințifice, scrise sau orale, cum ar fi: comunicările, studiile, cursurile universitare, manualele şcolare, proiectele şi documentațiile ştiințifice;

c) compozițiile muzicale cu sau fără text;

d) operele dramatice, dramatico-muzicale, operele coregrafice şi pantonimele;

e) operele cinematografice, precum şi orice alte opere audiovizuale;

f) operele fotografice, precum şi orice alte opere exprimate printr-un procedeu analog fotografiei;

g) operele de artă grafică sau plastică, cum ar fi: operele de sculptură, pictură, gravură, litografie, artă monumentală, scenografie, tapiserie, ceramică, plastica sticlei şi a metalului, desene, design, precum şi alte opere de artă aplicată produselor destinate unei utilizări practice;

h) operele de arhitectură, inclusiv planşele, machetele şi lucrările grafice ce formează proiectele de arhitectură;

i) lucrările plastice, hărțile şi desenele din domeniul topografiei, geografiei şi ştiinței în general;

j) *** Abrogată de O.U.G. Nr. 123/2005

Art. 8 - Fără a prejudicia drepturile autorilor operei originale, constituie, de asemenea, obiect al dreptului de autor operele derivate care au fost create plecând de la una sau mai multe opere preexistente, şi anume:

a) traducerile, adaptările, adnotările, lucrările documentare, aranjamentele muzicale şi orice alte transformări ale unei opere literare, artistice sau ştiinţifice care reprezintă o muncă intelectuală de creaţie;

b) culegerile de opere literare, artistice sau ştiinţifice, cum ar fi: enciclopediile şi antologiile, colecţiile sau compilaţiile de materiale sau date, protejate ori nu, inclusiv bazele de date, care, prin alegerea sau dispunerea materialului, constituie creaţii intelectuale.

Art. 9 - Nu pot beneficia de protecţia legală a dreptului de autor următoarele:

a) ideile, teoriile, conceptele, descoperirile ştiinţifice, procedeele, metodele de funcţionare sau conceptele matematice ca atare şi invenţiile, conţinute într-o operă, oricare ar fi modul de preluare, de scriere, de explicare sau de exprimare;

b) textele oficiale de natură politică, legislativă, administrativă, judiciară şi traducerile oficiale ale acestora;

c) simbolurile oficiale ale statului, ale autorităţilor publice şi ale organizaţiilor, cum ar fi: stema, sigiliul, drapelul, emblema, blazonul, insigna, ecusonul şi medalia;

d) mijloacele de plată;

e) ştirile şi informaţiile de presă;

f) simplele fapte şi date.

Cap. IV
Conţinutul dreptului de autor

Art. 10 - Autorul unei opere are următoarele drepturi morale:

a) dreptul de a decide dacă, în ce mod şi când va fi adusă opera la cunoştinţă publică;

b) dreptul de a pretinde recunoaşterea calităţii de autor al operei;

c) dreptul de a decide sub ce nume va fi adusă opera la cunoştinţă publică;

d) dreptul de a pretinde respectarea integrităţii operei şi de a se opune oricărei modificări, precum şi oricărei atingeri aduse operei, dacă prejudiciază onoarea sau reputaţia sa;

e) dreptul de a retracta opera, despăgubind, dacă este cazul, pe titularii drepturilor de utilizare, prejudiciaţi prin exercitarea retractării.

Art. 11 - (1) Drepturile morale nu pot face obiectul vreunei renunţări sau înstrăinări.

(2) După moartea autorului, exerciţiul drepturilor prevăzute la art. 10 lit. a), b) şi d) se transmite prin moştenire, potrivit legislaţiei civile, pe durată nelimitată. Dacă nu există moştenitori, exerciţiul acestor drepturi revine organismului de gestiune colectivă care a administrat drepturile autorului sau, după caz, organismului cu cel mai mare număr de membri, din domeniul respectiv de creaţie.

Art. 12 - Autorul unei opere are dreptul patrimonial exclusiv de a decide dacă, în ce mod şi când va fi utilizată opera sa, inclusiv de a consimţi la utilizarea operei de către alţii.

Art. 13 - Utilizarea unei opere dă naştere la drepturi patrimoniale, distincte şi exclusive, ale autorului de a autoriza sau de a interzice:

a) reproducerea operei;

b) distribuirea operei;

c) importul în vederea comercializării pe piaţa internă a copiilor realizate, cu consimţământul autorului, după operă;

d) închirierea operei;
e) împrumutul operei;
f) comunicarea publică, direct sau indirect a operei, prin orice mijloace, inclusiv prin punerea operei la dispoziția publicului, astfel încât să poată fi accesată în orice loc şi în orice moment ales, în mod individual, de către public;
g) radiodifuzarea operei;
h) retransmiterea prin cablu a operei;
i) realizarea de opere derivate.

Art. 14 - Prin reproducere, în sensul prezentei legi, se înțelege realizarea, integrală sau parțială, a uneia ori a mai multor copii ale unei opere, direct sau indirect, temporar ori permanent, prin orice mijloc şi sub orice formă, inclusiv realizarea oricărei înregistrări sonore sau audiovizuale a unei opere, precum şi stocarea permanentă ori temporară a acesteia cu mijloace electronice.

Art. 14[1] - (1) Prin distribuire, în sensul prezentei legi, se înțelege vânzarea sau orice alt mod de transmitere, cu titlu oneros ori gratuit, a originalului sau a copiilor unei opere, precum şi oferirea publică a acestora.

(2) Dreptul de distribuire se epuizează o dată cu prima vânzare sau cu primul transfer de drept de proprietate asupra originalului ori a copiilor unei opere, pe piața internă, de către titularul de drepturi sau cu consimțământul acestuia.

Art. 14[2] - Prin import, în sensul prezentei legi, se înțelege introducerea pe piața internă, cu scopul comercializării, a originalului sau a copiilor legal realizate ale unei opere fixate pe orice fel de suport.

Art. 14[3] - Prin închiriere, în sensul prezentei legi, se înțelege punerea la dispoziție spre utilizare, pentru un timp limitat şi pentru un avantaj economic sau comercial direct ori indirect, a unei opere.

Art. 14[4] - (1) Prin împrumut, în sensul prezentei legi, se înțelege punerea la dispoziție spre utilizare, pentru un timp limitat şi fără un avantaj economic sau comercial direct ori indirect, a unei opere prin intermediul unei instituții care permite accesul publicului în acest scop.

(2) Împrumutul efectuat prin biblioteci nu necesită autorizarea autorului şi dă dreptul acestuia la o remunerație echitabilă. Acest drept nu poate face obiectul unei renunțări.

(3) Remunerația echitabilă prevăzută la alin. (2) nu se datorează în cazul în care împrumutul este realizat prin bibliotecile instituțiilor de învățământ şi prin bibliotecile publice cu acces gratuit.

(4) Împrumutul unor opere fixate în înregistrări sonore sau audiovizuale nu poate avea loc decât după 6 luni de la prima distribuire a operei.

(5) Dreptul de împrumut nu se epuizează odată cu prima vânzare sau cu primul transfer de drept de proprietate asupra originalului ori a copiilor unei opere, pe piață, efectuat sau consimțit de titularul de drepturi.

Art. 14[5] - Dispozițiile prezentei legi privind închirierea şi împrumutul nu se aplică:
a) construcțiilor rezultate din proiecte arhitecturale;
b) originalelor sau copiilor operelor de design ori de artă aplicată, utilizate pentru realizarea produselor de consum;
c) originalelor sau copiilor operelor, realizate în scopul comunicării publice ori pentru a căror utilizare există un contract;

d) lucrărilor de referinţă pentru consultare imediată sau pentru împrumut între instituţii;

e) operelor create de autor în cadrul contractului individual de muncă, dacă acestea sunt utilizate de către cel care a angajat autorul, în cadrul activităţii obişnuite.

Art. 15 - (1) Se consideră comunicare publică orice comunicare a unei opere, realizată direct sau prin orice mijloace tehnice, făcută într-un loc deschis publicului sau în orice loc în care se adună un număr de persoane care depăşeşte cercul normal al membrilor unei familii şi al cunoştinţelor acesteia, inclusiv reprezentarea scenică, recitarea sau orice altă modalitate publică de execuţie ori de prezentare directă a operei, expunerea publică a operelor de artă plastică, de artă aplicată, fotografică şi de arhitectură, proiecţia publică a operelor cinematografice şi a altor opere audiovizuale, inclusiv a operelor de artă digitală, prezentarea într-un loc public, prin intermediul înregistrărilor sonore sau audiovizuale, precum şi prezentarea într-un loc public, prin intermediul oricăror mijloace, a unei opere radiodifuzate. De asemenea, se consideră publică orice comunicare a unei opere, prin mijloace cu fir sau fără fir, realizată prin punerea la dispoziţie publicului, inclusiv prin internet sau alte reţele de calculatoare, astfel încât oricare dintre membrii publicului să poată avea acces la aceasta din orice loc sau în orice moment ales în mod individual.

(2) Dreptul de a autoriza sau de a interzice comunicarea publică sau punerea la dispoziţia publicului a operelor nu se consideră epuizat prin nici un act de comunicare publică sau de punere la dispoziţia publicului.

Art. 15[1] - În sensul prezentei legi, prin radiodifuzare se înţelege:

a) emiterea unei opere de către un organism de radiodifuziune ori de televiziune, prin orice mijloc ce serveşte la propagarea fără fir a semnelor, sunetelor sau imaginilor, ori a reprezentării acestora, inclusiv comunicarea ei publică prin satelit, în scopul recepţionării de către public;

b) transmiterea unei opere sau a reprezentării acesteia, prin fir, prin cablu, prin fibră optică sau prin orice alt procedeu similar, cu excepţia reţelelor de calculatoare, în scopul recepţionării ei de către public.

Art. 15[2] - Prin retransmiterea prin cablu, în sensul prezentei legi, se înţelege retransmiterea simultană, nealterată şi integrală, de către un operator, prin mijloacele prevăzute la art. 15[1] lit. b) sau printr-un sistem de difuzare prin unde ultrascurte, pentru recepţionarea de către public, a unei transmisii iniţiale, cu sau fără fir, inclusiv prin satelit, de servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune, destinate recepţionării de către public.

Art. 16 - Prin realizarea de opere derivate, în sensul prezentei legi, se înţelege traducerea, publicarea în culegeri, adaptarea, precum şi orice altă transformare a unei opere preexistente, dacă aceasta constituie creaţie intelectuală.

Art. 17 - *** Abrogat de L. Nr. 285/2004

Art. 18 - *** Abrogat de L. Nr. 285/2004

Art. 19 - *** Abrogat de L. Nr. 285/2004

Art. 20 - *** Abrogat de L. Nr. 285/2004

Art. 21 - (1) Autorul unei opere originale de artă grafică sau plastică ori al unei opere fotografice beneficiază de un drept de suită, reprezentând dreptul de a încasa o cotă din preţul net de vânzare obţinut la orice revânzare a operei, ulterioară primei înstrăinări de către autor, precum şi dreptul de a fi informat cu privire la locul unde se află opera sa.

(2) Dreptul menționat la alin. (1) se aplică tuturor actelor de revânzare a unei opere originale de artă grafică sau plastică ori a unei opere fotografice care implică, în calitate de vânzători, cumpărători sau intermediari, saloane, galerii de artă, precum şi orice comerciant de opere de artă.

(3) În sensul prezentei legi, copiile operelor originale de artă sau fotografice, care au fost făcute într-un număr limitat de către însuşi autorul lor sau cu aprobarea acestuia, sunt considerate opere de artă originale.

(4) Suma datorată în temeiul alin. (1) se calculează conform următoarelor cote, fără a putea depăşi 12.500 euro sau contravaloarea în lei:

a) de la 300 la 3.000 euro - 5%;

b) de la 3.000,01 la 50.000 euro - 4%;

c) de la 50.000,01 la 200.000 euro - 3%;

d) de la 200.000,01 la 350.000 euro - 1%;

e) de la 350.000,01 la 500.000 euro - 0,5%;

f) peste 500.000 euro - 0,25%.

(5) Vânzătorul trebuie să îi comunice autorului informațiile prevăzute la alin. (1), în termen de două luni de la data vânzării, răspunzând de reținerea procentelor sau cotelor din prețul de vânzare, fără adăugarea altor taxe, şi de plata către autor a sumei datorate conform prevederilor alin. (4).

(6) Beneficiarii dreptului de suită sau reprezentanții acestora pot solicita, timp de 3 ani de la data revânzării, persoanelor prevăzute la alin. (2) informații necesare pentru a asigura plata sumelor datorate conform prevederilor alin. (4).

(7) Dreptul de suită nu poate face obiectul vreunei renunțări sau înstrăinări.

Art. 22 - Proprietarul sau posesorul unei opere este dator să permită accesul autorului operei şi să o pună la dispoziție acestuia, dacă acest fapt este necesar pentru exercitarea dreptului său de autor şi cu condiția ca prin aceasta să nu se aducă atingere unui interes legitim al proprietarului sau al posesorului. În acest caz, proprietarul sau posesorul poate pretinde autorului operei o garanție suficientă pentru securitatea operei, asigurarea acesteia la o sumă ce reprezintă valoarea pe piață a originalului, precum şi o remunerație corespunzătoare.

Art. 23 - (1) Proprietarul originalului unei opere nu are dreptul să o distrugă înainte de a o oferi autorului ei la prețul de cost al materialului.

(2) Dacă nu este posibilă returnarea originalului, proprietarul va permite autorului să facă o copie a operei, într-o manieră corespunzătoare.

(3) În cazul unei structuri arhitecturale, autorul are numai dreptul de a face fotografii ale operei şi de a solicita proprietarului trimiterea reproducerii proiectelor.

Cap. V
Durata protecției dreptului de autor

Art. 24 - (1) Dreptul de autor asupra unei opere literare, artistice sau ştiințifice se naşte din momentul creării operei, oricare ar fi modul sau forma concretă de exprimare.

(2) Dacă opera este creată, într-o perioadă de timp, în părți, serii, volume şi în orice alte forme de dezvoltare creativă, termenul de protecție va fi calculat, potrivit alin. (1), pentru fiecare dintre aceste componente.

Art. 25 - (1) Drepturile patrimoniale prevăzute la art. 13 şi 21 durează tot timpul vieţii autorului, iar după moartea acestuia se transmit prin moştenire, potrivit legislaţiei civile, pe o perioadă de 70 de ani, oricare ar fi data la care opera a fost adusă la cunoştinţă publică în mod legal. Dacă nu există moştenitori, exerciţiul acestor drepturi revine organismului de gestiune colectivă mandatat în timpul vieţii de către autor sau, în lipsa unui mandat, organismului de gestiune colectivă cu cel mai mare număr de membri, din domeniul respectiv de creaţie.

(2) Persoana care, după încetarea protecţiei dreptului de autor, aduce la cunoştinţa publică, în mod legal, pentru prima oară, o operă nepublicată înainte beneficiază de protecţia echivalentă cu cea a drepturilor patrimoniale ale autorului. Durata protecţiei acestor drepturi este de 25 ani, începând din momentul în care a fost adusă pentru prima oară la cunoştinţa publică în mod legal.

Art. 26 - (1) Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor aduse la cunoştinţa publică în mod legal, sub pseudonim sau fără indicarea autorului, este de 70 de ani de la data aducerii la cunoştinţa publică a acestora.

(2) În cazul în care identitatea autorului este adusă la cunoştinţă publică înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (1) sau pseudonimul adoptat de autor nu lasă nici o îndoială asupra identităţii autorului, se aplică dispoziţiile art. 25 alin. (1).

Art. 27 - (1) Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor realizate în colaborare este de 70 de ani de la moartea ultimului coautor.

(2) În cazul în care contribuţiile coautorilor sunt distincte, durata drepturilor patrimoniale pentru fiecare dintre acestea este de 70 de ani de la moartea fiecărui coautor.

Art. 28 - Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor colective este de 70 de ani de la data aducerii operelor la cunoştinţă publică. În cazul în care aceasta nu se realizează timp de 70 de ani de la crearea operelor, durata drepturilor patrimoniale expiră după trecerea a 70 de ani de la crearea operelor.

Art. 29 - *** Abrogat de L. Nr. 285/2004

Art. 30 - Drepturile patrimoniale asupra programelor pentru calculator durează tot timpul vieţii autorului, iar după moartea acestuia se transmit prin moştenire, potrivit legislaţiei civile, pe o perioadă de 70 de ani.

Art. 31 - Modificările neesenţiale, adăugările, tăieturile sau adaptările aduse în vederea selecţiei ori aranjării, precum şi corectarea conţinutului unei opere sau colecţii, care sunt necesare pentru continuarea activităţii colecţiei în modul în care a intenţionat autorul operei, nu vor extinde termenul de protecţie a acestei opere sau colecţii.

Art. 32 - Termenele stabilite în prezentul capitol se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor morţii autorului sau aducerii operei la cunoştinţă publică, după caz.

Cap. VI
Limitele exercitării dreptului de autor

Art. 33 - (1) Sunt permise, fără consimţământul autorului şi fără plata vreunei remuneraţii, următoarele utilizări ale unei opere aduse anterior la cunoştinţă publică, cu condiţia ca acestea să fie conforme bunelor uzanţe, să nu contravină exploatării normale a operei şi să nu îl prejudicieze pe autor sau pe titularii drepturilor de utilizare:

a) reproducerea unei opere în cadrul procedurilor judiciare, parlamentare sau administrative ori pentru scopuri de siguranță publică;

b) utilizarea de scurte citate dintr-o operă, în scop de analiză, comentariu sau critică ori cu titlu de exemplificare, în măsura în care folosirea lor justifică întinderea citatului;

c) utilizarea de articole izolate sau de scurte extrase din opere în publicații, în emisiuni de radio sau de televiziune ori în înregistrări sonore sau audiovizuale, destinate exclusiv învățământului, precum şi reproducerea pentru învățământ, în cadrul instituțiilor de învățământ sau de ocrotire socială, de articole izolate sau de scurte extrase din opere, în măsura justificată de scopul urmărit;

d) reproducerea pentru informare şi cercetare de scurte extrase din opere, în cadrul bibliotecilor, muzeelor, filmotecilor, fonotecilor, arhivelor instituțiilor publice culturale sau ştiințifice, care funcționează fără scop lucrativ; reproducerea integrală a exemplarului unei opere este permisă, pentru înlocuirea acestuia, în cazul distrugerii, al deteriorării grave sau al pierderii exemplarului unic din colecția permanentă a bibliotecii sau a arhivei respective;

e) reproducerile specifice realizate de bibliotecile accesibile publicului, de instituțiile de învățământ sau de muzee ori de către arhive, care nu sunt realizate în scopul obținerii unui avantaj comercial sau economic, direct ori indirect;

f) reproducerea, cu excluderea oricăror mijloace care vin în contact direct cu opera, distribuirea sau comunicarea către public a imaginii unei opere de arhitectură, artă plastică, fotografică sau artă aplicată, amplasată permanent în locuri publice, în afara cazurilor în care imaginea operei este subiectul principal al unei astfel de reproduceri, distribuiri sau comunicări şi dacă este utilizată în scopuri comerciale;

g) reprezentarea şi executarea unei opere în cadrul activităților instituțiilor de învățământ, exclusiv în scopuri specifice şi cu condiția ca atât reprezentarea sau executarea, cât şi accesul publicului să fie fără plată;

h) utilizarea operelor în timpul celebrărilor religioase sau al ceremoniilor oficiale organizate de o autoritate publică;

i) utilizarea, în scopuri publicitare, a imaginilor operelor prezentate în cadrul expozițiilor cu acces public sau cu vânzare, al târgurilor, licitațiilor publice de opere de artă, ca mijloc de promovare a evenimentului, excluzând orice utilizare comercială.

(2) În condițiile prevăzute la alin. (1), sunt permise reproducerea, distribuirea, radiodifuzarea sau comunicarea către public, fără un avantaj direct sau indirect, comercial sau economic:

a) de scurte extrase din articole de presă şi reportaje radiofonice sau televizate, în scopul informării asupra problemelor de actualitate, cu excepția celor pentru care o astfel de utilizare este, în mod expres, rezervată;

b) de scurte fragmente ale conferințelor, alocuțiunilor, pledoariilor şi ale altor opere de acelaşi fel, care au fost exprimate oral în public, cu condiția ca aceste utilizări să aibă ca unic scop informarea privind actualitatea;

c) de scurte fragmente ale operelor, în cadrul informațiilor privind evenimentele de actualitate, dar numai în măsura justificată de scopul informării;

d) de opere, în cazul utilizării exclusiv pentru ilustrare în învățământ sau pentru cercetare ştiințifică;

e) de opere, în beneficiul persoanelor cu handicap, care sunt direct legate de acel handicap şi în limita cerută de handicapul respectiv.

(3) Sunt exceptate de la dreptul de reproducere, în condiţiile prevăzute la alin. (1), actele provizorii de reproducere care sunt tranzitorii sau accesorii şi constituie o parte integrantă şi esenţială a unui proces tehnic şi al căror scop unic este să permită transmiterea, în cadrul unei reţele între terţi, de către un intermediar, sau utilizarea licită a unei opere ori a altui obiect protejat şi care nu au o semnificaţie economică de sine stătătoare.

(4) În toate cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b), c), e), f), i) şi la alin. (2) trebuie să se menţioneze sursa şi numele autorului, cu excepţia cazului în care acest lucru se dovedeşte a fi imposibil; în cazul operelor de artă plastică, fotografică sau de arhitectură trebuie să se menţioneze şi locul unde se găseşte originalul.

Art. 34 - (1) Nu constituie o încălcare a dreptului de autor, în sensul prezentei legi, reproducerea unei opere fără consimţământul autorului, pentru uz personal sau pentru cercul normal al unei familii, cu condiţia ca opera să fi fost adusă anterior la cunoştinţa publică, iar reproducerea să nu contravină utilizării normale a operei şi să nu îl prejudicieze pe autor sau pe titularul drepturilor de utilizare.

(2) Pentru suporturile pe care se pot realiza înregistrări sonore sau audiovizuale ori pe care se pot realiza reproduceri ale operelor exprimate grafic, precum şi pentru aparatele concepute pentru realizarea de copii, în situaţia prevăzută la alin. (1), se va plăti o remuneraţie compensatorie stabilită prin negociere, conform prevederilor prezentei legi.

Art. 35 - Transformarea unei opere, fără consimţământul autorului şi fără plata unei remuneraţii, este permisă în următoarele cazuri:

a) dacă este o transformare privată, care nu este destinată şi nu este pusă la dispoziţia publicului;

b) dacă rezultatul transformării este o parodie sau o caricatură, cu condiţia ca rezultatul să nu creeze confuzie în ce priveşte opera originală şi autorul acesteia;

c) dacă transformarea este impusă de scopul utilizării permise de autor.

d) dacă rezultatul transformării este o prezentare rezumativă a operelor în scop didactic, cu menţionarea autorului.

Art. 36 - *** Abrogat de L. Nr. 285/2004

Art. 37 - (1) În scopul de a testa funcţionarea produselor la momentul fabricării sau vânzării, societăţile comerciale care produc ori vând înregistrări sonore sau audiovizuale, echipament pentru reproducerea ori comunicarea publică a acestora, precum şi echipament pentru receptarea de emisiuni de radio şi de televiziune pot reproduce şi prezenta extrase din opere, cu condiţia ca aceste operaţiuni să fie reduse la dimensiunile necesare testării.

(2) Pentru supravegherea utilizării repertoriului propriu de către terţi, organismele de gestiune colectivă pot monitoriza prin orice mijloace activitatea utilizatorilor, fără a fi necesară autorizarea acestora şi fără plată, putând solicita în acest scop şi informaţii de interes public, deţinute, potrivit legii, de instituţiile publice competente.

Art. 38 - (1) Cesiunea dreptului de radiodifuzare a unei opere către un organism de radiodifuziune sau de televiziune dă dreptul acestuia să înregistreze opera pentru nevoile propriilor emisiuni, în scopul realizării, o singură dată, a radiodifuzării autorizate. În cazul unei noi radiodifuzări a operei astfel înregistrate, este necesară o nouă autorizare din partea autorilor, în schimbul unei remuneraţii care nu poate face obiectul unei renunţări. Dacă în termen de 6 luni de la prima radiodifuzare nu se solicită această autorizare, înregistrarea trebuie distrusă.

(2) În cazul înregistrărilor temporare ale unor opere realizate prin mijloace proprii de organismele de radiodifuziune sau de televiziune pentru propriile emisiuni, conservarea acestor înregistrări în arhivele oficiale este permisă în cazul în care prezintă o valoare documentară deosebită.

Cap. VII
Cesiunea drepturilor patrimoniale de autor

Secțiunea I
Dispoziții comune

Art. 39 - (1) Autorul sau titularul dreptului de autor poate ceda prin contract altor persoane numai drepturile sale patrimoniale.

(2) Cesiunea drepturilor patrimoniale ale autorului poate fi limitată la anumite drepturi, pentru un anumit teritoriu şi pentru o anumită durată.

(3) Drepturile patrimoniale ale autorului sau ale titularului dreptului de autor se pot transmite prin cesiune exclusivă ori neexclusivă.

(4) În cazul cesiunii exclusive, însuşi titularul dreptului de autor nu mai poate utiliza opera în modalitățile, pe termenul şi pentru teritoriul convenite cu cesionarul şi nici nu mai poate transmite dreptul respectiv unei alte persoane. Caracterul exclusiv al cesiunii trebuie să fie expres prevăzut în contract.

(5) În cazul cesiunii neexclusive, titularul dreptului de autor poate utiliza el însuşi opera şi poate transmite dreptul neexclusiv şi altor persoane.

(6) Cesionarul neexclusiv nu poate ceda dreptul său unei alte persoane decât cu consimțământul expres al cedentului.

(7) Cesiunea unuia dintre drepturile patrimoniale ale titularului dreptului de autor nu are nici un efect asupra celorlalte drepturi ale sale, dacă nu s-a convenit altfel.

(8) Consimțământul menționat la alin. (6) nu este necesar în cazul în care cesionarul, persoană juridică, se transformă prin una dintre modalitățile prevăzute de lege.

Art. 40 - În cazul cesiunii dreptului la reproducere a unei opere se prezumă că dreptul la distribuirea copiilor unei astfel de opere a fost, de asemenea, cesionat, cu excepția dreptului la import, dacă nu se prevede altfel prin contract.

Art. 41 - (1) Contractul de cesiune a drepturilor patrimoniale trebuie să prevadă drepturile patrimoniale transmise şi să menționeze, pentru fiecare dintre acestea, modalitățile de utilizare, durata şi întinderea cesiunii, precum şi remunerația titularului dreptului de autor. Absența oricăreia dintre aceste prevederi dă dreptul părții interesate de a cere rezilierea contractului.

(2) Cesiunea drepturilor patrimoniale privind totalitatea operelor viitoare ale autorului, nominalizate sau nenominalizate, este lovită de nulitate absolută.

Art. 42 - Existența şi conținutul contractului de cesiune a drepturilor patrimoniale se pot dovedi numai prin forma scrisă a acestuia. Fac excepție contractele având drept obiect opere utilizate în presă.

Art. 43 - (1) Remunerația cuvenită în temeiul unui contract de cesiune a drepturilor patrimoniale se stabileşte prin acordul părților. Cuantumul remunerației se calculează fie proporțional cu încasările provenite din utilizarea operei, fie în sumă fixă sau în orice alt mod.

(2) Când remunerația nu a fost stabilită prin contract, autorul poate solicita organelor jurisdicționale competente, potrivit legii, stabilirea remunerației. Aceasta se va face avându-se în vedere sumele plătite uzual pentru aceeaşi categorie de opere, destinația şi durata utilizării, precum şi alte circumstanțe ale cazului.

(3) În cazul unei disproporții evidente între remunerația autorului operei şi beneficiile celui care a obținut cesiunea drepturilor patrimoniale, autorul poate solicita organelor jurisdicționale competente revizuirea contractului sau mărirea convenabilă a remunerației.

(4) Autorul nu poate să renunțe anticipat la exercițiul dreptului prevăzut la alin. (3).

Art. 44 - (1) În lipsa unei clauze contractuale contrare, pentru operele create în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu precizate în contractul individual de muncă, drepturile patrimoniale aparțin autorului operei create. În acest caz, autorul poate autoriza utilizarea operei de către terți, numai cu consimțământul angajatorului şi cu recompensarea acestuia pentru contribuția la costurile creației. Utilizarea operei de către angajator, în cadrul obiectului de activitate, nu necesită autorizarea angajatului autor.

(2) În cazul în care clauza prevăzută la alin. (1) există, aceasta urmează să cuprindă termenul pentru care au fost cesionate drepturile patrimoniale de autor. În absența precizării termenului, acesta este de trei ani de la data predării operei.

(3) După expirarea termenelor prevăzute la alin. (2), în lipsa unei clauze contrare, angajatorul este îndreptățit să îi pretindă autorului plata unei cote rezonabile din veniturile obținute din utilizarea operei sale, pentru a compensa costurile suportate de angajator pentru crearea operei de către angajat, în cadrul atribuțiilor de serviciu.

(4) La expirarea termenului menționat la alin. (2) drepturile patrimoniale revin autorului.

(5) Autorul unei opere create în cadrul unui contract individual de muncă îşi păstrează dreptul exclusiv de utilizare a operei, ca parte din ansamblul creației sale.

Art. 45 - (1) În lipsa unei convenții contrare, titularul dreptului de autor asupra unei opere apărute într-o publicație periodică păstrează dreptul de a o utiliza sub orice formă, cu condiția să nu prejudicieze publicația în care a apărut opera.

(2) În lipsa unei convenții contrare, titularul dreptului de autor poate dispune liber de operă, dacă aceasta nu a fost publicată în termen de o lună de la data acceptării, în cazul unui cotidian, sau în termen de 6 luni, în cazul altor publicații.

Art. 46 - (1) În cazul contractului de comandă pentru opere viitoare, în lipsa unei clauze contrare, drepturile patrimoniale aparțin autorului.

(2) Contractul de comandă a unei opere viitoare trebuie să cuprindă atât termenul de predare, cât şi termenul de acceptare a operei.

(3) Persoana care comandă opera are dreptul să denunțe contractul dacă opera nu îndeplineşte condițiile stabilite. În caz de denunțare a contractului, sumele încasate de autor îi rămân acestuia. Dacă, în vederea creării unei opere care a făcut obiectul unui contrat de comandă, s-au executat lucrări pregătitoare, autorul are dreptul la restituirea cheltuielilor efectuate.

Art. 47 - (1) Autorul poate solicita desființarea contractului de cesiune a dreptului patrimonial în cazul în care cesionarul nu îl utilizează sau îl utilizează într-o măsură insuficientă şi dacă, prin aceasta, interesele justificate ale autorului sunt afectate considerabil.

(2) Autorul nu poate solicita desfiinţarea contractului de cesiune, dacă motivele de neutilizare sau de utilizare insuficientă se datorează propriei culpe, faptei unui terţ, unui caz fortuit sau de forţă majoră.

(3) Desfiinţarea contractului de cesiune, menţionată la alin. (1), nu poate fi solicitată înainte de expirarea a doi ani de la data cesionării dreptului patrimonial asupra unei opere. În cazul operelor cedate pentru publicaţiile cotidiene, acest termen va fi de trei luni, iar în cazul publicaţiilor periodice, de un an.

(4) Proprietarul originalului unei opere de artă plastică sau fotografică are dreptul să o expună public, chiar dacă aceasta nu a fost adusă la cunoştinţă publică, în afara cazului în care autorul a exclus în mod expres acest drept prin actul de înstrăinare a originalului.

(5) Autorul nu poate renunţa anticipat la exercitarea dreptului său de a solicita desfiinţarea contractului de cesiune menţionat la alin. (1).

(6) Dobândirea proprietăţii asupra suportului material al operei nu conferă prin ea însăşi un drept de utilizare asupra operei.

Secţiunea a II-a
Contractul de editare

Art. 48 - (1) Prin contractul de editare, titularul dreptului de autor cedează editorului, în schimbul unei remuneraţii, dreptul de a reproduce şi de a distribui opera.

(2) Nu constituie contract de editare convenţia prin care titularul dreptului de autor îl împuterniceşte, pe cheltuiala sa, pe un editor, pentru a reproduce şi, eventual, a distribui opera.

(3) În situaţia prevăzută la alin. (2) se aplică prevederile de drept comun referitoare la contractul de antrepriză.

Art. 49 - Titularul dreptului de autor poate ceda editorului şi dreptul de a autoriza traducerea şi adaptarea operei.

Art. 50 - Cesiunea către editor a dreptului de a autoriza alte persoane să adapteze opera sau să o utilizeze în orice alt mod trebuie să facă obiectul unei prevederi contractuale exprese.

Art. 51 - (1) Contractul de editare trebuie să cuprindă clauze cu privire la:

a) durata cesiunii;

b) natura exclusivă sau neexclusivă şi întinderea teritorială a cesiunii;

c) numărul maxim şi minim al exemplarelor;

d) remuneraţia autorului, stabilită în condiţiile prezentei legi;

e) numărul de exemplare rezervate autorului cu titlu gratuit;

f) termenul pentru apariţia şi difuzarea exemplarelor fiecărei ediţii sau, după caz, ale fiecărui tiraj;

g) termenul de predare a originalului operei de către autor;

h) procedura de control al numărului de exemplare produse de către editor.

(2) Absenţa oricăreia dintre clauzele prevăzute la lit. a), b) şi d) dă dreptul părţii interesate de a cere anularea contractului.

Art. 52 - (1) Editorul care a dobândit dreptul de publicare a operei sub forma unui volum are, faţă de alţi ofertanţi similari, la preţ egal, dreptul prioritar de publicare a operei în formă electronică. Editorul trebuie să opteze în scris, în cel mult 30 de zile de la primirea ofertei scrise a autorului.

(2) Dreptul menționat la alin. (1) este valabil timp de 3 ani de la data publicării operei.

Art. 53 - Editorul este obligat să permită autorului să aducă îmbunătățiri sau alte modificări operei în cazul unei ediții noi, cu condiția ca aceste îmbunătățiri sau modificări să nu mărească esențial costurile editorului şi să nu schimbe caracterul operei, dacă în contract nu se prevede altfel.

Art. 54 - Editorul va putea ceda contractul de editare numai cu consimțământul autorului.

Art. 55 - Editorul este obligat să înapoieze autorului originalul operei, originalele operelor de artă, ilustrațiile şi orice alte documente primite pentru publicare, dacă nu s-a convenit altfel.

Art. 56 - (1) În lipsa unei clauze contrare, contractul de editare va înceta după expirarea duratei stabilite sau după epuizarea ultimei ediții convenite.

(2) Se consideră epuizate ediția sau tirajul al căror număr de exemplare nevândute este mai mic de 5% din numărul total de exemplare şi, în orice caz, dacă este mai mic de 100 de exemplare.

(3) Dacă editorul nu publică opera în termenul convenit, autorul poate solicita, potrivit dreptului comun, desființarea contractului şi daune pentru neexecutare. În acest caz, autorul păstrează remunerația primită sau, după caz, poate solicita plata remunerației integrale prevăzute în contract.

(4) Dacă termenul pentru publicarea operei nu este prevăzut în contract, editorul este obligat să o publice în termen de cel mult un an de la data acceptării acesteia.

(5) În cazul în care editorul intenționează să distrugă copiile operei, rămase în stoc după o perioadă de 2 ani de la data publicării, şi dacă în contract nu se prevede o altă perioadă, acesta este obligat să le ofere mai întâi autorului.

Art. 57 - (1) În cazul distrugerii operei datorită forței majore, autorul este îndreptățit la o remunerație care îi va fi plătită numai dacă opera s-a publicat.

(2) Dacă o ediție pregătită este distrusă total, datorită forței majore, înainte de a fi pusă în circulație, editorul este îndreptățit să pregătească o ediție nouă, iar autorul va avea drept de remunerație numai pentru una dintre aceste ediții.

(3) Dacă o ediție pregătită este distrusă parțial, datorită forței majore, înainte de a fi pusă în circulație, editorul este îndreptățit să reproducă, fără plata remunerației către autor, numai atâtea copii câte au fost distruse.

Secțiunea a III-a
Contractul de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală

Art. 58 - (1) Prin contractul de reprezentare teatrală ori de execuție muzicală titularul dreptului de autor cedează unei persoane fizice sau juridice dreptul de a reprezenta ori de a executa în public o operă actuală sau viitoare, literară, dramatică, muzicală, dramatico-muzicală, coregrafică ori o pantomimă, în schimbul unei remunerații, iar cesionarul se obligă să o reprezinte ori să o execute în condițiile convenite.

(2) Se pot încheia contracte generale de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală şi prin intermediul organismelor de gestiune colectivă, în condițiile prevăzute la art. 130 alin. (1) lit. c).

Art. 59 - (1) Contractul de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală se încheie în scris, pe o durată determinată ori pentru un număr determinat de comunicări publice.

(2) Contractul trebuie să prevadă termenul în care va avea loc premiera sau singura reprezentare ori execuție a operei, după caz, caracterul exclusiv sau neexclusiv al cesiunii, teritoriul, precum şi remunerația autorului.

(3) Întreruperea reprezentărilor sau execuțiilor timp de 2 ani consecutivi, dacă nu s-a prevăzut un alt termen prin contract, dă dreptul autorului de a solicita rezilierea contractului şi daune pentru neexecutare, potrivit dreptului comun.

(4) Beneficiarul unui contract de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală nu îl poate ceda unui terț, organizator de spectacole, fără consimțământul scris al autorului sau al reprezentantului său, în afară de cazul cesiunii concomitente, totală sau parțială, a acestei activități.

Art. 60 - (1) Cesionarul este obligat să permită autorului să controleze reprezentarea sau executarea operei şi să susțină în mod adecvat realizarea condițiilor tehnice pentru interpretarea lucrării. De asemenea, cesionarul trebuie să trimită autorului programul, afişele şi alte materiale tipărite, recenzii publice despre spectacol, dacă nu este prevăzut altfel în contract.

(2) Cesionarul este obligat să asigure reprezentarea sau executarea publică a operei în condiții tehnice adecvate, precum şi respectarea drepturilor autorului.

Art. 61 - (1) Cesionarul este obligat să comunice periodic titularului dreptului de autor numărul de reprezentații sau de execuții muzicale, precum şi situația încasărilor. În acest scop, contractul de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală trebuie să prevadă şi perioadele de comunicare, dar nu mai puțin de o dată pe an.

(2) Cesionarul trebuie să plătească autorului, la termenele prevăzute în contract, sumele în cuantumul convenit.

Art. 62 - Dacă cesionarul nu reprezintă sau nu execută opera în termenul stabilit, autorul poate solicita, potrivit dreptului comun, desființarea contractului şi daune pentru neexecutare. În această situație, autorul păstrează remunerația primită sau, după caz, poate solicita plata remunerației integrale prevăzute în contract.

Secțiunea a IV-a
Contractul de închiriere

Art. 63 - (1) Prin contractul de închiriere a unei opere, autorul se angajează să permită utilizarea, pe timp determinat, cel puțin a unui exemplar al operei sale, în original sau în copie, în special programe pentru calculator ori opere fixate în înregistrări sonore sau audiovizuale. Beneficiarul dreptului de închiriere se angajează să plătească o remunerație autorului pe perioada cât foloseşte acel exemplar al operei.

(2) Contractul de închiriere a unei opere este supus dispozițiilor de drept comun privind contractul de locațiune.

(3) Autorul păstrează dreptul de autor asupra operei închiriate, cu excepția dreptului de distribuire, dacă nu s-a convenit altfel.

Partea a II-a
Dispoziții speciale

Cap. VIII
Operele cinematografice şi alte opere audiovizuale *)

*) Cadrul juridic privind dreptul de autor şi drepturile conexe a fost completat prin O.G. Nr. 124/2000 care prevede măsuri pentru combaterea pirateriei în domeniile audio şi video.

Art. 64 - Opera audiovizuală este opera cinematografică, opera exprimată printr-un procedeu similar cinematografiei sau orice altă operă constând dintr-o succesiune de imagini în mişcare, însoţite sau nu de sunete.

Art. 65 - (1) Regizorul sau, după caz, realizatorul operei audiovizuale este persoana fizică care, în contractul cu producătorul, îşi asumă conducerea creării şi realizării operei audiovizuale, în calitate de autor principal.

(2) Producătorul unei opere audiovizuale este persoana fizică sau juridică ce îşi asumă responsabilitatea producerii operei şi, în această calitate, organizează realizarea operei şi furnizează mijloacele necesare tehnice şi financiare.

(3) Pentru realizarea unei opere audiovizuale, forma scrisă a contractului dintre producător şi autorul principal este obligatorie.

Art. 66 - Sunt autori ai operei audiovizuale, în condiţiile prevăzute la art. 5, regizorul sau realizatorul, autorul adaptării, autorul scenariului, autorul dialogului, autorul muzicii special create pentru opera audiovizuală şi autorul grafic pentru operele de animaţie sau al secvenţelor de animaţie, când acestea din urmă reprezintă o parte importantă a operei. În contractul dintre producătorul şi regizorul sau realizatorul operei părţile pot conveni să fie incluşi ca autori ai operei audiovizuale şi alţi creatori care au contribuit substanţial la crearea acesteia.

Art. 67 - (1) În cazul în care unul dintre autorii prevăzuţi la art. 66 refuză să definitiveze contribuţia sa la opera audiovizuală sau se află în imposibilitatea de a o face, el nu se va putea opune folosirii acesteia în vederea definitivării operei audiovizuale. Acest autor va avea dreptul la remuneraţie pentru contribuţia avută.

(2) Opera audiovizuală se consideră finită, când versiunea definitivă a fost stabilită de comun acord între autorul principal şi producător.

(3) Este interzisă distrugerea suportului original al versiunii definitive a operei audiovizuale în forma copiei-standard.

(4) Autorii operei audiovizuale, alţii decât autorul principal, nu se pot opune aducerii la cunoştinţă publică, precum şi utilizării specifice a versiunii definitive a operei, integral sau parţial.

Art. 68 - (1) Dreptul la adaptarea audiovizuală este dreptul exclusiv al titularului dreptului de autor asupra unei opere preexistente de a o transforma sau de a o include într-o operă audiovizuală.

(2) Cesiunea dreptului prevăzut la alin. (1) se poate face numai pe baza unui contract scris între titularul dreptului de autor şi producătorul operei audiovizuale, distinct de contractul de editare a operei.

(3) Prin încheierea contractului de adaptare, titularul dreptului de autor asupra unei opere preexistente transferă unui producător dreptul exclusiv de transformare şi de includere a operei respective într-o operă audiovizuală.

(4) Autorizarea acordată de titularul dreptului de autor asupra operei preexistente trebuie să prevadă expres condiţiile producţiei, difuzării şi proiecţiei operei audiovizuale.

Art. 69 - Drepturile morale asupra operei finite sunt recunoscute numai autorilor stabiliţi potrivit art. 66 din prezenta lege.

Art. 70 - (1) Prin contractele încheiate între autorii operei audiovizuale şi producător, în lipsa unei clauze contrare, se prezumă că aceştia, cu excepţia autorilor muzicii special create, îi cedează producătorului drepturile exclusive privind utilizarea operei în ansamblul său, prevăzute la art. 13, precum şi dreptul de a autoriza dublarea şi subtitrarea, în schimbul unei remuneraţii echitabile.

(2) În lipsa unei clauze contrare, autorii operei audiovizuale, precum şi alţi autori ai unor contribuţii la aceasta, îşi păstrează toate drepturile de utilizare separată a propriilor contribuţii, precum şi dreptul de a autoriza şi/sau de a interzice utilizări în afara celei specifice a operei, integral sau parţial, cum ar fi utilizarea unor fragmente din opera cinematografică pentru publicitate, alta decât pentru promovarea operei, în condiţiile prezentei legi.

Art. 71 - (1) În lipsa unei clauze contrare, remuneraţia pentru fiecare mod de utilizare a operei audiovizuale este proporţională cu încasările brute rezultate din utilizarea operei.

(2) Producătorul este obligat să remită autorilor, periodic, situaţia încasărilor percepute după fiecare mod de utilizare. Autorii primesc remuneraţiile cuvenite fie prin intermediul producătorului, fie direct de la utilizatori, fie prin organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor, pe baza contractelor generale încheiate de acestea cu utilizatorii. Pentru dreptul de închiriere, autorii primesc remuneraţia conform prevederilor art. 111^1.

(3) Dacă producătorul nu finalizează opera audiovizuală în timp de cinci ani de la încheierea contractului sau nu difuzează opera audiovizuală într-un an de la finalizarea acesteia, coautorii pot cere rezilierea contractului, dacă nu s-a convenit altfel.

Cap. IX
Programele pentru calculator*)

---

*) Cadrul juridic privind dreptul de autor şi drepturile conexe a fost completat prin O.G. Nr. 124/2000 care prevede măsuri pentru combaterea pirateriei în domeniile audio şi video.

Art. 72 - (1) Prin prezenta lege, protecţia programelor pentru calculator include orice expresie a unui program, programele de aplicaţie şi sistemele de operare, exprimate în orice fel de limbaj, fie în cod-sursă sau cod-obiect, materialul de concepţie pregătitor, precum şi manualele.

(2) Ideile, procedeele, metodele de funcţionare, conceptele matematice şi principiile care stau la baza oricărui element dintr-un program pentru calculator, inclusiv acelea care stau la baza interfeţelor sale, nu sunt protejate.

Art. 73 - (1) Titularul dreptului de autor al unui program pentru calculator beneficiază în mod corespunzător de drepturile prevăzute de prezenta lege, în partea I a prezentului titlu, îndeosebi de dreptul exclusiv de a realiza şi de a autoriza:

a) reproducerea permanentă sau temporară a unui program, integral sau parţial, prin orice mijloc şi sub orice formă, inclusiv în cazul în care reproducerea este determinată de instalarea, stocarea, rularea sau executarea, afişarea sau transmiterea în reţea;

b) traducerea, adaptarea, aranjarea şi orice alte transformări aduse unui program pentru calculator, precum şi reproducerea rezultatului acestor operaţiuni, fără a prejudicia drepturile persoanei care transformă programul pentru calculator;

c) distribuirea şi închirierea originalului sau ale copiilor, sub orice formă, ale unui program pentru calculator.

(2) Prima vânzare a copiei unui program pentru calculator pe piaţa internă de către titularul drepturilor sau cea făcută cu consimţământul acestuia epuizează dreptul exclusiv de autorizare a distribuirii acestei copii pe piaţa internă.

Art. 74 - În lipsa unei clauze contrare, drepturile patrimoniale de autor asupra programelor pentru calculator, create de unul sau de mai mulţi angajaţi în exercitarea atribuţiilor de serviciu ori după instrucţiunile celui care angajează, aparţin acestuia din urmă.

Art. 75 - (1) În lipsa unei clauze contrare, printr-un contract de utilizare a unui program pentru calculator se prezumă că:

a) utilizatorului i se acordă dreptul neexclusiv de utilizare a programului pentru calculator;

b) utilizatorul nu poate transmite unei alte persoane dreptul de utilizare a programului pentru calculator.

(2) Cesiunea dreptului de utilizare a unui program pentru calculator nu implică şi transferul dreptului de autor asupra acestuia.

Art. 76 - În lipsa unei clauze contrare, nu sunt supuse autorizării titularului dreptului de autor actele prevăzute la art. 73 lit. a) şi b), dacă acestea sunt necesare pentru a permite dobânditorului legitim să utilizeze programul pentru calculator într-un mod corespunzător destinaţiei sale, inclusiv pentru corectarea erorilor.

Art. 77 - (1) Utilizatorul autorizat al unui program pentru calculator poate face, fără autorizarea titularului dreptului de autor, o copie de arhivă sau de siguranţă, în măsura în care aceasta este necesară pentru asigurarea utilizării programului.

(2) Utilizatorul autorizat al copiei unui program pentru calculator poate, fără autorizarea titularului dreptului de autor, să analizeze, să studieze sau să testeze funcţionarea acestui program, în scopul de a determina ideile şi principiile care stau la baza oricărui element al acestuia, cu ocazia efectuării oricăror operaţiuni de instalare, afişare, rulare sau executare, transmitere ori stocare a programului, operaţiuni pe care este în drept să le efectueze.

(3) Dispoziţiile art. 10 lit. e) din prezenta lege nu se aplică programelor pentru calculator.

Art. 78 - Autorizarea titularului dreptului de autor nu este obligatorie atunci când reproducerea codului sau traducerea formei acestui cod este indispensabilă pentru obţinerea informaţiilor necesare interoperabilităţii unui program pentru calculator cu alte programe pentru calculator, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) actele de reproducere şi de traducere sunt îndeplinite de o persoană care deţine dreptul de utilizare a unei copii a programului sau de o persoană care îndeplineşte aceste acţiuni în numele celei dintâi, fiind abilitată în acest scop;

b) informaţiile necesare interoperabilităţii nu sunt uşor şi rapid accesibile persoanelor prevăzute la lit. a) a prezentului articol;

c) actele prevăzute la lit. a) a prezentului articol sunt limitate la părţile de program necesare interoperabilităţii.

Art. 79 - Informațiile obținute prin aplicarea art. 78:

a) nu pot fi utilizate în alte scopuri decât la realizarea interoperabilității programului pentru calculator, creat independent;

b) nu pot fi comunicate altor persoane, în afara cazului în care comunicarea se dovedeşte necesară interoperabilității programului pentru calculator, creat independent;

c) nu pot fi utilizate pentru definitivarea, producerea ori comercializarea unui program pentru calculator, a cărui expresie este fundamental similară, sau pentru orice alt act ce aduce atingere drepturilor titularului dreptului de autor.

Art. 80 - Dispozițiile art. 78 şi 79 nu se aplică, dacă se cauzează un prejudiciu titularului dreptului de autor sau utilizării normale a programului pentru calculator.

Art. 81 - Dispozițiile cap. VI din prezentul titlu nu se aplică programelor pentru calculator.

Cap. X
Operele de artă plastică, de arhitectură şi fotografice

Art. 82 - Persoana fizică sau juridică organizatoare a expozițiilor de artă răspunde de integritatea operelor expuse, luând toate măsurile pentru înlăturarea oricărui risc.

Art. 83 - (1) Contractul de reproducere a unei opere de artă trebuie să conțină indicații care să permită identificarea operei, cum ar fi o descriere sumară, o schiță, un desen, o fotografie, precum şi referiri la semnătura autorului.

(2) Reproducerile nu vor putea fi puse în vânzare fără ca titularul dreptului de autor să fi aprobat exemplarul ce i-a fost supus spre examinare.

(3) Pe toate exemplarele trebuie să figureze numele ori pseudonimul autorului sau orice alt semn convenit care să permită identificarea acestuia.

(4) Modelele originale şi alte elemente ce au servit celui care a făcut reproducerile trebuie să fie restituite deținătorului cu orice titlu al acestora, dacă nu s-a convenit altfel.

(5) Instrumentele special create pentru reproducerea operei trebuie să fie distruse sau făcute inutilizabile, dacă titularul dreptului de autor asupra operei nu le achiziționează şi dacă nu s-a convenit altfel.

Art. 84 - (1) Studiile şi proiectele de arhitectură şi urbanism expuse în apropierea şantierului operei de arhitectură, precum şi construcția realizată după acestea trebuie să poarte scris numele autorului, la loc vizibil, dacă prin contract nu s-a convenit altfel.

(2) Construirea unei opere de arhitectură, realizată total sau parțial după un alt proiect, nu poate fi făcută decât cu acordul titularului dreptului de autor asupra acelui proiect.

Art. 85 - (1) Sunt considerate opere fotografice şi fotogramele peliculelor cinematografice.

(2) Nu pot beneficia de protecția legală a dreptului de autor fotografiile unor scrisori, acte, documente de orice fel, desene tehnice şi altele asemenea.

Art. 86 - (1) Dreptul autorului unei opere fotografice de a utiliza propria operă nu trebuie să prejudicieze drepturile autorului operei de artă reproduse în opera fotografică.

(2) Drepturile patrimoniale asupra operei fotografice, care a fost creată în executarea unui contract individual de muncă sau la comandă, se prezumă că aparțin, pentru o perioadă de 3 ani, celui care angajează sau persoanei care a făcut comanda, dacă prin contract nu s-a prevăzut altfel.

(3) Înstrăinarea negativului unei opere fotografice are ca efect transmiterea drepturilor patrimoniale ale titularului dreptului de autor asupra acesteia, dacă prin contract nu s-a prevăzut altfel.

Art. 87 - (1) Fotografia unei persoane, atunci când este executată la comandă, poate fi publicată, reprodusă de persoana fotografiată sau de succesorii săi, fără consimțământul autorului, dacă nu s-a convenit altfel.

(2) Dacă numele autorului figurează pe exemplarul original al fotografiei, el trebuie să fie menționat şi pe reproduceri.

Cap. XI
Protecția portretului, a destinatarului corespondenței şi a secretului sursei de informare

Art. 88 - (1) Utilizarea unei opere care conține un portret necesită consimțământul persoanei reprezentate în acest portret. Autorul, proprietarul sau posesorul acesteia nu are dreptul să o reproducă sau să o utilizeze fără consimțământul persoanei reprezentate sau al succesorilor acesteia, timp de 20 de ani după moartea persoanei reprezentate.

(2) În lipsa unei clauze contrare, consimțământul nu este necesar dacă persoana reprezentată în portret este de profesie model sau a primit o remunerație pentru a poza.

(3) Consimțământul prevăzut la alin. (1) nu este necesar pentru utilizarea unei opere care conține portretul:

a) unei persoane general cunoscute, dacă portretul a fost executat cu ocazia activităților sale publice;

b) unei persoane a cărei reprezentare constituie numai un detaliu al unei opere ce prezintă o adunare, un peisaj sau o manifestare publică.

Art. 89 - Utilizarea unei corespondențe adresate unei persoane necesită consimțământul destinatarului, iar după moartea acestuia, timp de 20 de ani, al succesorilor săi, dacă persoana destinatară nu şi-a exprimat o altă dorință.

Art. 90 - Persoana reprezentată într-un portret şi persoana destinatară a unei corespondențe pot exercita dreptul prevăzut la art. 10 lit. d), în ceea ce priveşte utilizarea operei ce conține portretul sau a corespondenței, după caz.

Art. 91 - (1) Editorul sau producătorul, la cererea autorului, este obligat să păstreze secretul surselor de informații folosite în opere şi să nu publice documentele referitoare la acestea.

(2) Dezvăluirea secretului este permisă cu consimțământul persoanei care l-a încredințat sau în baza unei hotărâri judecătoreşti, definitive şi irevocabile.

Titlul II
Drepturile conexe dreptului de autor şi drepturi sui-generis

Cap. I
Dispoziții comune

Art. 92 - (1) Drepturile conexe dreptului de autor nu aduc atingere drepturilor autorilor. Nici o dispoziție a prezentului titlu nu trebuie interpretată în sensul unei limitări a exercițiului dreptului de autor.

(2) Drepturile patrimoniale recunoscute în prezentul titlu pot fi cesionate, în tot sau în parte, în condițiile prevăzute la art. 39 - 43, care se aplică prin analogie. Aceste drepturi pot să facă obiectul unei cesiuni exclusive sau neexclusive.

Art. 93 - *** Abrogat de L. Nr. 285/2004

Art. 94 - Sunt recunoscuți şi protejați, ca titulari de drepturi conexe dreptului de autor, artiştii interpreți sau executanți, pentru propriile interpretări ori execuții, producătorii de înregistrări sonore şi producătorii de înregistrări audiovizuale, pentru propriile înregistrări, şi organismele de radiodifuziune şi de televiziune, pentru propriile emisiuni şi servicii de programe.

Cap. II
Drepturile artiştilor interpreți sau executanți

Art. 95 - În sensul prezentei legi, prin artişti interpreți sau executanți se înțelege: actorii, cântăreții, muzicienii, dansatorii şi alte persoane care prezintă, cântă, dansează, recită, declamă, joacă, interpretează, regizează, dirijează ori execută în orice altă modalitate o operă literară sau artistică, un spectacol de orice fel, inclusiv folcloric, de varietăți, de circ ori de marionete.

Art. 96 - Artistul interpret sau executant are următoarele drepturi morale:

a) dreptul de a pretinde recunoaşterea paternității propriei interpretări sau execuții;

b) dreptul de a pretinde ca numele sau pseudonimul său să fie indicat ori comunicat la fiecare spectacol şi la fiecare utilizare a înregistrării acestuia;

c) dreptul de a pretinde respectarea calității prestației sale şi de a se opune oricărei deformări, falsificări sau altei modificări substanțiale a interpretării ori execuției sale sau oricărei încălcări a drepturilor sale, care ar prejudicia grav onoarea ori reputația sa;

d) *** Abrogată de L. Nr. 285/2004

Art. 97 - (1) Drepturile prevăzute la art. 96 nu pot face obiectul vreunei renunțări sau înstrăinări.

(2) După moartea artistului interpret sau executant, exercițiul drepturilor prevăzute la art. 96 se transmite prin moştenire, potrivit legislației civile, pe durată nelimitată. Dacă nu există moştenitori, exercițiul acestor drepturi revine organismului de gestiune colectivă care a administrat drepturile artistului interpret sau executant ori, după caz, organismului cu cel mai mare număr de membri, din domeniul respectiv.

Art. 98 - (1) Artistul interpret sau executant are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza ori de a interzice următoarele:

a) fixarea interpretării sau a execuției sale;

b) reproducerea interpretării sau a execuției fixate;

c) distribuirea interpretării sau a execuției fixate;

d) închirierea interpretării sau a execuției fixate;

e) împrumutul interpretării sau al execuției fixate;

f) importul în vederea comercializării pe piața internă a interpretării sau a execuției fixate;

g) radiodifuzarea şi comunicarea publică ale interpretării sau ale execuției sale, cu excepția cazului în care interpretarea ori execuția a fost deja fixată sau radiodifuzată;

g^1) în situația specificată la lit. g) au dreptul numai la remunerație echitabilă;

h) punerea la dispoziția publicului a interpretării sau a execuției sale fixate, astfel încât să poată fi accesată, în orice loc şi în orice moment ales, în mod individual, de către public;

i) retransmiterea prin cablu a interpretării sau a execuției fixate.

(2) În sensul prezentei legi, se consideră fixare încorporarea sunetelor, imaginilor ori a sunetelor şi imaginilor sau a reprezentării digitale a acestora pe suport care permite perceperea, reproducerea ori comunicarea publică a lor, cu ajutorul unui dispozitiv.

(3) Remunerația echitabilă prevăzută la alin. (1) lit. g) se stabileşte şi se colectează conform procedurii prevăzute la art. 131, 131^1, 131^2 şi 133.

(4) Definițiile prevăzute la art. 14, 14^1, 14^2, 14^3, 14^4, art. 15 alin. (1), art. 15^1 şi 15^2 se aplică în mod corespunzător şi drepturilor prevăzute la alin. (1).

Art. 99 - (1) În sensul prezentei legi, execuția sau interpretarea unei opere este colectivă, în cazul în care interpretările ori execuțiile individuale formează un tot, fără a fi posibil, dată fiind natura interpretării sau execuției, să se atribuie un drept distinct vreunuia dintre artiştii participanți asupra ansamblului interpretării sau execuției.

(2) În vederea exercitării drepturilor exclusive privind autorizarea prevăzută la art. 98, artiştii interpreți sau executanți care participă, în mod colectiv, la aceeaşi interpretare ori execuție, cum ar fi membrii unui grup muzical, ai unui cor, ai unei orchestre, ai unui corp de balet sau ai unei trupe teatrale, trebuie să mandateze, în scris, dintre ei, un reprezentant, cu acordul majorității membrilor.

(3) Sunt exceptați de la prevederile alin. (2) regizorul, dirijorul şi soliştii.

Art. 100 - În cazul unei interpretări sau execuții efectuate de un artist, în cadrul unui contract individual de muncă, drepturile patrimoniale prevăzute la art. 98, care sunt transmise angajatorului, trebuie să fie expres prevăzute în contractul individual de muncă.

Art. 101 - În lipsa unei clauze contrare, artistul interpret sau executant, care a participat la realizarea unei opere audiovizuale, a unei înregistrări audiovizuale ori a unei înregistrări sonore, se prezumă că cedează producătorului acesteia, în schimbul unei remunerații echitabile, dreptul exclusiv de utilizare a prestației sale astfel fixate, prin reproducere, distribuire, import, închiriere şi împrumut.

Art. 102 - (1) Durata drepturilor patrimoniale ale artiştilor interpreți sau executanți este de 50 de ani de la data interpretării sau execuției. Totuşi, dacă fixarea interpretării sau execuției în decursul acestei perioade face obiectul unei publicări licite sau al unei comunicări publice licite, durata drepturilor este de 50 de ani de la data la care a avut loc pentru prima oară oricare dintre acestea.

(2) Durata prevăzută la alin. (1) se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor faptului generator de drepturi.

Cap. III
Drepturile producătorilor de înregistrări sonore

Art. 103 - (1) Se consideră înregistrare sonoră sau fonogramă, în sensul prezentei legi, fixarea sunetelor provenite dintr-o interpretare ori execuție sau a altor sunete ori a reprezentării digitale ale acestor sunete, alta decât sub forma unei fixări incorporate într-o operă cinematografică sau în altă operă audiovizuală.

(2) Producătorul de înregistrări sonore este persoana fizică sau juridică ce are iniţiativa şi îşi asumă responsabilitatea organizării şi finanţarea realizării primei fixări a sunetelor, fie că acestea constituie sau nu o operă în sensul prezentei legi.

Art. 104 - În cazul reproducerii şi distribuirii înregistrărilor sonore, producătorul este în drept să înscrie pe suporturile acestora, inclusiv pe coperte, cutii şi alte suporturi materiale de ambalare, pe lângă menţiunile privind autorul şi artistul interpret sau executant, titlurile operelor, anul primei publicări, marca de comerţ, precum şi numele ori denumirea producătorului.

Art. 105 - (1) În condiţiile prevăzute la art. 92 alin. (1), producătorul de înregistrări sonore are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza sau de a interzice următoarele:

a) reproducerea prin orice mijloc şi sub orice formă a propriilor înregistrări sonore;

b) distribuirea propriilor înregistrări sonore;

c) închirierea propriilor înregistrări sonore;

d) împrumutul propriilor înregistrări sonore;

e) importul, în vederea comercializării pe piaţa internă, a copiilor legal realizate ale propriilor înregistrări sonore;

f) radiodifuzarea şi comunicarea publică a propriilor înregistrări sonore, cu excepţia celor publicate în scop comercial, caz în care are dreptul doar la remuneraţie echitabilă;

g) punerea la dispoziţia publicului a propriilor înregistrări sonore, astfel încât să poată fi accesate, în orice loc şi în orice moment ales, în mod individual, de către public;

h) retransmiterea prin cablu a propriilor înregistrări sonore.

(2) Definiţiile de la art. 14, 14^1, 14^2, 14^3, 14^4, art. 15 alin. (1), art. 15^1 şi 15^2 se aplică, prin analogie, şi drepturilor prevăzute la alin. (1).

(3) Producătorul de înregistrări sonore are dreptul de a împiedica importul de copii ale propriilor înregistrări sonore realizate fără autorizarea sa.

(4) Dispoziţiile alin. (1) lit. e) nu se aplică atunci când importul este făcut de o persoană fizică, fără scopuri comerciale, în bagajul personal legal admis.

Art. 106 - (1) Durata drepturilor patrimoniale ale producătorilor de înregistrări sonore este de 50 de ani de la data primei fixări. Totuşi, dacă înregistrarea în decursul acestei perioade face obiectul unei publicări licite sau al unei comunicări publice licite, durata drepturilor este de 50 de ani de la data la care a avut loc pentru prima oară oricare dintre acestea.

(2) Durata prevăzută la alin. (1) se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor faptului generator de drepturi.

Cap. III^1
Drepturile producătorilor de înregistrări audiovizuale

Art. 106^1 - (1) Se consideră înregistrare audiovizuală sau videogramă, în sensul prezentei legi, orice fixare a unei opere audiovizuale sau a unor secvenţe de imagini în mişcare, însoţite sau nu de sunet, oricare ar fi metoda şi suportul utilizate pentru această fixare.

(2) Producătorul unei înregistrări audiovizuale este persoana fizică sau juridică ce are iniţiativa şi îşi asumă responsabilitatea organizării şi realizării primei fixări a unei opere audiovizuale sau a unor secvenţe de imagini în mişcare, însoţite ori nu de sunet şi, în această calitate, furnizează mijloacele tehnice şi financiare necesare.

Art. 106[2] - În cazul reproducerii şi distribuirii propriilor înregistrări audiovizuale, producătorul este în drept să înscrie pe suporturile acestora, inclusiv pe coperte, cutii şi alte suporturi materiale de ambalare, numele ori denumirea producătorului, pe lângă mențiunile privind autorul şi artistul interpret sau executant, titlurile operelor, anul primei publicări, marca de comerț, precum şi numele ori denumirea producătorului.

Art. 106[3] - (1) Producătorul unei înregistrări audiovizuale are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza sau de a interzice următoarele:

a) reproducerea prin orice mijloc şi sub orice formă a propriilor înregistrări audiovizuale;

b) distribuirea originalului sau a copiilor propriilor înregistrări audiovizuale;

c) închirierea propriilor înregistrări audiovizuale;

d) împrumutul propriilor înregistrări audiovizuale;

e) importul, în vederea comercializării pe piața internă, a propriilor înregistrări audiovizuale;

f) radiodifuzarea şi comunicarea publică a propriilor înregistrări audiovizuale;

g) punerea la dispoziția publicului a propriilor înregistrări audiovizuale, astfel încât să poată fi accesate, în orice loc şi în orice moment ales, în mod individual, de către public;

h) retransmiterea prin cablu a propriilor înregistrări audiovizuale.

(2) Definițiile de la art. 14, 14[1], 14[2], 14[3], 14[4], 15 alin. (1), art. 15[1] şi 15[2] se aplică, prin analogie, şi drepturilor prevăzute la alin. (1).

Art. 106[4] - (1) Durata drepturilor patrimoniale ale producătorilor de înregistrări audiovizuale este de 50 de ani de la data primei fixări. Totuşi, dacă înregistrarea în decursul acestei perioade face obiectul unei publicări sau al unei comunicări publice licite, durata drepturilor este de 50 de ani de la data la care a avut loc pentru prima oară oricare dintre acestea.

(2) Durata prevăzută la alin. (1) se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor faptului generator de drepturi.

Cap. IV

Dispoziții comune autorilor, artiştilor interpreți sau executanți şi producătorilor de înregistrări sonore şi audiovizuale

Art. 106[5] - (1) Pentru utilizarea directă sau indirectă a fonogramelor publicate în scop comercial ori a reproducerilor acestora prin radiodifuzare sau prin orice modalitate de comunicare către public, artiştii interpreți sau executanți şi producătorii de fonograme au dreptul la o remunerație unică echitabilă.

(2) Cuantumul acestei remunerații se stabileşte prin metodologii, conform procedurii prevăzute la art. 131, 131[1] şi 131[2].

(3) Colectarea remunerației unice se efectuează în condițiile prevăzute la art. 133.

(4) Organismele de gestiune colectivă beneficiare stabilesc, printr-un protocol, care se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, proporția repartizării remunerației între cele două categorii de beneficiari. În cazul în care beneficiarii nu depun protocolul la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a metodologiilor, remunerația se împarte, în mod egal, între cele două categorii de beneficiari.

Art. 106[6] - Dreptul de distribuire se epuizează o dată cu prima vânzare sau cu primul transfer de drept de proprietate asupra originalului ori a copiilor unei înregistrări sonore sau audiovizuale pe piața internă, de către titularul de drepturi ori cu consimțământul acestuia.

Art. 107 - (1) Autorii operelor susceptibile de a fi reproduse prin înregistrări sonore sau audiovizuale pe orice tip de suport, precum şi cei ai operelor susceptibile de a fi reproduse pe hârtie, direct ori indirect, în condițiile prevăzute la art. 34 alin. (1), au dreptul, împreună cu editorii, producătorii şi cu artiştii interpreți sau executanți, după caz, la o remunerație compensatorie pentru copia privată, conform art. 34 alin. (2). Dreptul la remunerația compensatorie pentru copia privată nu poate face obiectul unei renunțări din partea beneficiarilor.

(2) Remunerația compensatorie pentru copia privată se plăteşte de fabricanții şi/sau importatorii de suporturi de aparate, prevăzute la art. 34 alin. (2), indiferent dacă procedeul folosit este unul analogic sau digital.

(3) Importatorii şi fabricanții de suporturi şi aparate, prevăzute la art. 34 alin. (2), sunt obligați să se înscrie la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în Registrul Național al Copiei Private, şi pot desfăşura activitățile respective de import sau de producție numai după obținerea de la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor a certificatului de înregistrare. Acest certificat se eliberează de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, pe baza dovezilor privind obiectul de activitate declarat legal şi a Certificatului unic de înregistrare la registrul comerțului, în termen de 5 zile de la depunerea acestora.

(4) Lista suporturilor şi a aparatelor pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată, precum şi cuantumul acestei remunerații se negociază din 3 în 3 ani, dacă una dintre părți o cere, în cadrul unor comisii constituite din:

a) câte un reprezentant al principalelor organisme de gestiune colectivă, care funcționează pentru câte o categorie de drepturi, pe de o parte;

b) câte un reprezentant al principalelor structuri asociative mandatate de fabricanții şi importatorii de suporturi şi aparate, numit de respectivele structuri asociative, şi câte un reprezentant al primilor 3 fabricanți şi importatori majori de suporturi şi aparate, stabiliți pe baza cifrei de afaceri şi a cotei de piață din domeniul respectiv, cu condiția ca acestea să fie declarate în acest scop la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor pe propria răspundere, pe de altă parte.

(5) În vederea inițierii negocierilor potrivit procedurilor prevăzute la art. 131 alin. (2) - (4), organismele de gestiune colectivă sau structurile asociative ale fabricanților şi importatorilor de suporturi şi aparate vor depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor o cerere conținând lista suporturilor şi aparatelor, cerere ce va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, precum şi cuantumurile remunerațiilor ce urmează să fie negociate. Lista se elaborează în mod distinct pentru aparatele şi suporturile din domeniul sonor şi audiovizual şi pentru aparatele şi suporturile din domeniul grafic şi se negociază în două comisii.

(6) Remunerațiile sunt procentuale şi se calculează la valoarea în vamă, în cazul importatorilor, şi, respectiv, la valoarea fără TVA, cu ocazia punerii în circulație a produselor de către producători, şi se plăteşte în luna următoare importului sau datei de facturare.

(7) Remunerațiile negociate de părți sunt procentuale şi sunt datorate pentru aparatele şi suporturile prevăzute la art. 34 alin. (2), inclusiv pentru coli de hârtie pentru copiator format A4 şi suporturi digitale.

(8) Remunerația compensatorie pentru copia privată reprezintă o cotă procentuală din valoarea specificată la alin. (6), după cum urmează:

a) coli de hârtie pentru copiator, format A4: 0,1%;

b) alte suporturi: 3%;

c) pentru aparate: 0,5%.

(9) Negocierile pentru stabilirea listei aparatelor şi suporturilor pentru care se datorează remunerația compensatorie se convoacă de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 15 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a cererii de negociere, şi se desfăşoară potrivit procedurilor prevăzute la art. 131^2.

Art. 107^1 - Remunerația compensatorie pentru copia privată se colectează de către un organism de gestiune colector unic pentru operele reproduse după înregistrări sonore şi audiovizuale şi de către un alt organism de gestiune colector unic pentru operele reproduse de pe hârtie, în condițiile prevăzute la art. 133 alin. (6)-(8). Cele două organisme de gestiune colectivă, cu atribuții de colector unic, sunt desemnate prin obținerea votului majorității organismelor de gestiune colectivă beneficiare, la prima convocare, sau prin obținerea celui mai mare număr de voturi la o a doua convocare, indiferent de numărul celor prezenți. Organismele de gestiune colectivă desemnate prin vot vor depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor procesul-verbal prin care au fost desemnate. În termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor va numi colectorul unic prin decizie a directorului general, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 107^2 - (1) Remunerația compensatorie pentru copia privată încasată de organismele de gestiune colectoare unice se repartizează beneficiarilor, astfel:

a) în cazul suporturilor şi aparatelor pentru copii înregistrate sonor, prin procedeu analogic, 40% din remunerație revine, în părți negociabile, autorilor şi editorilor operelor înregistrate, 30% revine artiştilor interpreți sau executanți, iar restul de 30% revine producătorilor de înregistrări sonore;

b) în cazul suporturilor şi aparatelor pentru copii înregistrate audiovizual, prin procedeu analogic, remunerația se împarte în mod egal între următoarele categorii: autori, artişti interpreți sau executanți şi producători;

c) *** Abrogată de L. Nr. 329/2006

d) în cazul copiilor înregistrate prin procedeu digital, pe orice tip de suport, remunerația se împarte în mod egal între beneficiarii corespunzând fiecăreia dintre cele trei categorii prevăzute la lit. a), b) şi c), iar, în interiorul fiecărei categorii, conform celor stabilite la literele amintite.

(1^1) În cazul copiilor înregistrate, prin procedeu analogic, pe hârtie, remunerația se împarte în mod egal între autori şi editori. Sumele cuvenite editorilor se repartizează acestora numai prin asociațiile de editori, pe baza unui protocol încheiat între acestea, conținând criteriile de repartiție şi procentele cuvenite fiecărei asociații. Pot participa la negocierea protocolului de repartizare numai asociațiile de editori care îndeplinesc condițiile stabilite prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

(2) *** Abrogat de O.U.G. Nr. 123/2005

Art. 108 - Remunerația compensatorie pentru copia privată nu se plăteşte în cazul în care suporturile audio, video sau digitale neînregistrate, fabricate în țară sau importate, se comercializează angro către producătorii de înregistrări sonore şi audiovizuale sau către organismele de radiodifuziune şi televiziune, pentru propriile emisiuni.

Art. 109 - *** Abrogat de L. Nr. 285/2004

Art. 110 - Dispozițiile art. 107 nu se aplică importului de suporturi şi aparate ce permit realizarea de copii, efectuat fără scop comercial, în bagajul personal legal admis.

Art. 111 - *** Abrogat de L. Nr. 285/2004

Art. 111[1] - (1) În cazul în care un autor sau un artist interpret sau executant a transferat ori a cedat dreptul său de închiriere sau împrumut, în ceea ce priveşte o fonogramă ori o videogramă, unui producător de fonograme sau de înregistrări audiovizuale, acesta păstrează dreptul de a obține o remunerație echitabilă.

(2) Dreptul de a obține o remunerație echitabilă pentru închiriere nu poate face obiectul unei renunțări din partea autorilor sau artiştilor interpreți ori executanți, în calitate de beneficiari.

(3) Autorii şi artiştii interpreți sau executanți vor primi remunerațiile cuvenite fie direct de la producători, conform contractelor încheiate cu aceştia, fie de la utilizatori, numai prin organismele de gestiune colectivă, conform contractelor dintre beneficiarii remunerației şi producători.

Art. 112 - Dispozițiile privind limitele exercitării drepturilor prevăzute la art. 33 - 38 se aplică în mod corespunzător şi titularilor de drepturi conexe dreptului de autor.

Art. 112[1] - În cazul în care titularii de drepturi beneficiază, prin efectul legii, de o remunerație obligatorie, aceştia nu se pot opune utilizărilor care o generează.

Cap. V
Organismele de radiodifuziune şi de televiziune

Secțiunea I
Drepturile organismelor de radiodifuziune şi de televiziune

Art. 113 - Organismele de radiodifuziune şi de televiziune au dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza sau de a interzice, cu obligația pentru cel autorizat de a menționa numele organismelor, următoarele:

a) fixarea propriilor emisiuni şi servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune;

b) reproducerea prin orice mijloc şi sub orice formă a propriilor emisiuni şi servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport, indiferent dacă au fost transmise prin fir sau fără fir, inclusiv prin cablu sau satelit;

c) distribuirea propriilor emisiuni şi servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport;

d) importul, în vederea comercializării pe piața internă, a propriilor emisiuni şi servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport;

e) retransmiterea sau reemiterea propriilor emisiuni şi servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune prin mijloace fără fir, prin fir, prin cablu, prin satelit sau prin orice alt procedeu similar, precum şi prin orice alt mod de comunicare către public, inclusiv retransmiterea pe Internet;

f) comunicarea publică a propriilor emisiuni şi servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune în locuri accesibile publicului, cu plata intrării;

g) închirierea propriilor emisiuni şi servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune, fixate pe orice tip de suport;

h) împrumutul propriilor emisiuni şi servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport;

i) punerea la dispoziția publicului a propriilor emisiuni şi servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport, indiferent dacă au fost emise prin fir sau fără fir, inclusiv prin cablu sau satelit, astfel încât să poată fi accesate în orice loc şi în orice moment ales, în mod individual, de către public.

Art. 113[1] - (1) Prin reemitere, în sensul prezentei legi, se înțelege emiterea simultană, de către un organism de radiodifuziune, a unui program al altui organism de radiodifuziune.

(2) Definițiile de la art. 14, 14[1], 14[2], 14[3], 14[4], 15 alin. (1), 15[1], art. 15[2] şi 98 alin. (2) se aplică, prin analogie, şi drepturilor prevăzute la art. 113.

Art. 113[2] - (1) Organismele de radiodifuziune şi de televiziune au dreptul exclusiv de a împiedica importul de copii ale propriilor programe de radiodifuziune sau de televiziune, realizate fără autorizarea lor şi fixate pe orice tip de suport.

(2) Dispozițiile art. 113 lit. d) nu se aplică atunci când importul este făcut de o persoană fizică, fără scop comercial, în bagajul personal legal admis.

Art. 114 - Durata drepturilor prevăzute în prezentul capitol este de 50 de ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc prima radiodifuzare a emisiunii sau a serviciului de programe ale organismului de radiodifuziune ori de televiziune.

Art. 115 - Dreptul de distribuire a unui program de radiodifuziune ori de televiziune, fixat pe orice fel de suport, se epuizează o dată cu prima vânzare sau cu primul transfer de drept de proprietate asupra originalului ori a copiilor acestuia, pe piața internă, de către titularul de drepturi sau cu consimțământul acestuia.

Art. 116 - Dispozițiile cuprinse în art. 33, 34 şi 37 se aplică, prin analogie, şi organismelor de radiodifuziune şi de televiziune.

Secțiunea a II-a
Comunicarea publică prin satelit

Art. 117 - (1) Organismele de radiodifuziune şi de televiziune, care au ca obiect de activitate comunicarea publică a unor programe prin satelit, trebuie să îşi desfăşoare activitatea cu respectarea dreptului de autor şi a drepturilor conexe protejate prin prezenta lege.

(2) În sensul prezentei legi, prin comunicare publică prin satelit se înțelege introducerea, sub controlul şi responsabilitatea unui organism de radiodifuziune sau de televiziune situat pe teritoriul României, a semnalelor purtătoare de programe destinate captării de către public, într-un lanț neîntrerupt de comunicare ce conduce la satelit şi revine la pământ.

(3) În sensul prezentei legi, prin satelit se înțelege orice satelit care operează pe benzi de frecvență rezervate, conform legislației privind telecomunicațiile, pentru radiodifuzarea semnalelor în scopul recepționării de către public sau pentru comunicarea

individuală privată. În acest din urmă caz este totuşi necesar ca recepția individuală să se poată face în condiții comparabile celor din primul caz.

Art. 118 - (1) În cazul în care semnalele purtătoare de emisiuni sau de servicii de programe sunt difuzate sub o formă codificată, introducerea lor în lanțul de comunicare este considerată comunicare publică, dacă dispozitivul de decodificare a emisiunii este pus la dispoziția publicului de către organismul respectiv sau cu consimțământul său.

(2) Responsabilitatea comunicării publice, în cazul în care semnalele purtătoare sunt transmise de un organism situat în afara României sau într-un stat care nu este membru al Uniunii Europene şi care nu asigură nivelul de protecție prevăzut de prezenta lege, este asigurată astfel:

a) dacă semnalele sunt transmise satelitului prin intermediul unei stații de legătură ascensională, responsabilitatea revine persoanei care, situate pe teritoriul României sau al unui stat membru al Uniunii Europene, utilizează stația;

b) dacă nu se apelează la o stație de legătură ascensională, dar comunicarea către public a fost autorizată de un organism cu sediul principal în România sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, responsabilitatea revine organismului care a autorizat-o.

Art. 119 - (1) Titularii dreptului de autor pot cesiona drepturile lor pentru comunicarea publică prin satelit unui organism de radiodifuziune sau de televiziune, numai printr-un contract încheiat fie prin intermediul unui organism de gestiune colectivă, fie individual.

(2) Contractul-cadru încheiat între un organism de gestiune colectivă şi un organism de radiodifuziune sau de televiziune, pentru comunicarea publică prin satelit a unei categorii de opere aparținând unui anumit domeniu, îşi poate produce efectele extinse şi față de titularii de drepturi care nu sunt reprezentați de organismele de gestiune colectivă, dacă această comunicare către public prin satelit are loc simultan cu radiodifuzarea terestră efectuată de către acelaşi organism emițător. Titularul de drepturi nereprezentat are posibilitatea în orice moment să înlăture producerea efectelor extinse ale contractului-cadru, printr-un contract individual sau colectiv.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică operelor audiovizuale.

Secțiunea a III-a
Retransmiterea prin cablu

Art. 120 - *** Abrogat de L. Nr. 285/2004

Art. 121 - (1) Titularii drepturilor de autor sau ai drepturilor conexe îşi pot exercita drepturile lor pentru autorizarea sau interzicerea retransmisiei prin cablu numai prin intermediul unui organism de gestiune colectivă.

(2) Cuantumul remunerației privind drepturile de autor şi drepturile conexe se stabileşte printr-o metodologie negociată între organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor şi a drepturilor conexe şi structurile asociative ale distribuitorilor prin cablu, potrivit procedurilor prevăzute la art. 131 şi 131^1, cu excluderea de la calcul a programelor a căror retransmitere prin cablu este obligatorie conform legii.

(3) În cazul în care părțile nu pot stabili metodologii prin negociere, înainte de inițierea procedurii de arbitraj prevăzute de art. 131^2 alin. (3) acestea pot conveni să recurgă la o procedură de mediere facultativă. Această mediere este efectuată de unul sau mai mulți mediatori aleşi de părți în aşa fel încât independența şi imparțialitatea lor să nu poată fi

puse la îndoială. Mediatorii au ca sarcină să ajute negocierile şi pot să notifice o propunere părților.

(4) În termen de 3 luni de la prezentarea propunerii de către mediatori, părțile vor notifica mediatorilor şi la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor respingerea propunerii sau acceptarea acesteia prin semnarea protocolului privind metodologiile. Notificarea propunerii, precum şi a acceptării sau respingerii acesteia se face în conformitate cu regulile aplicabile notificării actelor juridice. Acceptarea de către toate părțile este prezumată în cazul în care nici una dintre ele nu a notificat respingerea propunerii în acest termen.

(5) Dacă unii titulari de drepturi nu au încredințat gestiunea drepturilor lor unui organism de gestiune colectivă, organismul care gestionează drepturile din aceeaşi categorie este considerat de drept a fi şi gestionarul drepturilor lor. Dacă există în acelaşi domeniu mai multe organisme de gestiune colectivă, titularul de drepturi poate opta între acestea. Revendicarea drepturilor de către aceşti titulari se poate face în termen de 3 ani de la data notificării.

Art. 121[1] - (1) Prevederile art. 121 alin. (1) nu se aplică drepturilor exercitate de organismele de radiodifuziune sau de televiziune cu privire la propriile emisiuni şi servicii de programe, indiferent dacă drepturile în cauză le aparțin ori le-au fost cesionate de alți titulari de drepturi de autor sau de drepturi conexe. În acest caz, exercitarea dreptului de retransmitere prin cablu de către un organism de radiodifuziune sau de televiziune se face prin contracte încheiate cu distribuitorii prin cablu, cu excepția cazurilor în care retransmiterea prin cablu este obligatorie prin lege.

(2) *** Abrogat de O.U.G. Nr. 123/2005

Art. 122 - *** Abrogat de L. Nr. 285/2004

Cap. VI
Drepturile sui-generis ale fabricanților bazelor de date

Art. 122[1] - (1) Dispozițiile prezentului capitol privesc protecția juridică a bazelor de date, în orice formă a lor.

(2) În sensul prezentei legi, prin bază de date se înțelege o culegere de opere, de date sau de alte elemente independente, protejate ori nu prin drept de autor sau conex, dispuse într-o modalitate sistematică ori metodică şi în mod individual accesibile prin mijloace electronice sau printr-o altă modalitate.

(3) Protecția prevăzută în prezentul capitol nu se aplică programelor pentru calculator utilizate la fabricarea sau funcționarea bazelor de date accesibile prin mijloace electronice.

(4) În sensul prezentei legi, fabricantul unei baze de date este persoana fizică sau juridică ce a făcut o investiție substanțială cantitativă şi calitativă în vederea obținerii, verificării sau prezentării conținutului unei baze de date.

Art. 122[2] - (1) Fabricantul unei baze de date are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza şi de a interzice extragerea şi/sau reutilizarea totalității sau a unei părți substanțiale din aceasta, evaluată calitativ sau cantitativ.

(2) În sensul prezentei legi, se înțelege prin:

a) extragere: transferul permanent sau temporar al totalității ori al unei părți, evaluată calitativ sau cantitativ, substanțiale din conținutul bazei de date pe un alt suport, prin orice mijloc sau sub orice formă;

b) reutilizare: orice formă de punere la dispoziția publicului a totalității sau a unei părți substanțiale a conținutului bazei de date, evaluată calitativ sau cantitativ, prin distribuirea de copii, prin închiriere sau sub alte forme, inclusiv prin punerea la dispoziția publicului a conținutului bazei, astfel încât oricine să poată avea acces la aceasta în locul şi la momentul alese în mod individual. Prima vânzare pe piața internă a unei copii a bazei de date de către titularul dreptului sui-generis sau cu consimțământul acestuia epuizează dreptul de a controla revânzarea acestei copii.

(3) Împrumutul public al unei baze de date nu este un act de extragere sau de reutilizare.

(4) Dreptul prevăzut la alin. (1) se aplică în mod independent de posibilitatea de a proteja baza de date sau conținutul acesteia prin dreptul de autor sau alte drepturi. Protecția bazelor de date prin dreptul prevăzut la alin. (1) nu prejudiciază drepturile existente cu privire la conținutul lor.

(5) Nu este permisă extragerea sau reutilizarea, repetată şi sistematică, de părți nesubstanțiale ale conținutului bazei de date dacă aceasta ar presupune acte contrarii unei utilizări normale a acestei baze sau ar cauza un prejudiciu nejustificat intereselor legitime ale fabricantului bazei de date.

Art. 122[3] - (1) Fabricantul unei baze de date, care este pusă la dispoziția publicului prin orice modalitate, nu poate împiedica utilizarea legitimă a acesteia prin extragerea sau reutilizarea de părți nesubstanțiale din conținutul său, oricare ar fi scopul utilizării. În cazul în care utilizatorul legitim este autorizat să extragă sau să reutilizeze numai o parte a bazei de date, dispozițiile prezentului alineat se aplică acestei părți.

(2) Utilizatorul legitim al unei baze de date, care este pusă la dispoziția publicului în orice modalitate, nu poate efectua acte care intră în conflict cu utilizarea normală a acestei baze de date sau care lezează în mod nejustificat interesele legitime ale fabricantului bazei de date.

(3) Utilizatorul legitim al unei baze de date, care este pusă la dispoziția publicului în orice modalitate, nu poate să aducă prejudicii titularilor unui drept de autor sau conex care se referă la opere ori la prestații conținute în această bază de date.

(4) Utilizatorul legitim al unei baze de date, care este pusă la dispoziția publicului prin orice modalitate, poate, fără autorizarea fabricantului bazei de date, să extragă sau să reutilizeze o parte substanțială a conținutului acesteia:

a) în cazul în care extragerea se face în scopul utilizării private a conținutului unei baze de date neelectronice;

b) în cazul în care extragerea se face în scopul utilizării pentru învățământ sau pentru cercetare ştiințifică, cu condiția indicării sursei şi în măsura justificată de scopul necomercial urmărit;

c) în cazul în care se face o extragere sau reutilizare având ca scop apărarea ordinii publice şi a siguranței naționale ori în cadrul unor proceduri administrative sau jurisdicționale.

(5) Utilizatorul legitim al unei baze de date sau al unei părți dintr-o bază de date poate efectua, fără consimțământul autorului acesteia, orice act de reproducere, distribuire,

comunicare publică sau transformare, necesar utilizării normale şi accesului la baza de date sau la o parte din aceasta.

Art. 122[4] - (1) Drepturile fabricantului bazei de date iau naştere o dată cu definitivarea bazei de date. Durata protecţiei este de 15 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului imediat următor definitivării bazei de date.

(2) În cazul în care baza de date a fost pusă la dispoziţia publicului în orice modalitate înainte de expirarea perioadei prevăzute la alin. (1), durata protecţiei se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului imediat următor celui în care baza de date a fost pusă la dispoziţia publicului pentru prima oară.

(3) Orice modificare substanţială, evaluată calitativ sau cantitativ, a conţinutului unei baze de date, constând, în special, în adăugări, suprimări sau schimbări succesive şi pentru care se poate considera că s-a efectuat o nouă investiţie substanţială, evaluată calitativ sau cantitativ, permite atribuirea unei durate de protecţie proprii bazei de date rezultate din această investiţie.

Titlul III
Gestiunea şi apărarea dreptului de autor şi a drepturilor conexe

Cap. I
Gestiunea drepturilor patrimoniale de autor şi a drepturilor conexe

Secţiunea I
Dispoziţii generale

Art. 123 - (1) Titularii dreptului de autor şi ai drepturilor conexe îşi pot exercita drepturile recunoscute prin prezenta lege în mod individual sau, pe bază de mandat, prin organismele de gestiune colectivă, în condiţiile prezentei legi.

(2) Gestiunea colectivă a drepturilor de autor se poate face numai pentru operele aduse anterior la cunoştinţă publică, iar gestiunea colectivă a drepturilor conexe se poate face numai pentru interpretări sau execuţii fixate ori radiodifuzate anterior, precum şi pentru fonograme ori videograme aduse anterior la cunoştinţă publică.

(3) Titularii de drepturi de autor sau de drepturi conexe nu pot cesiona drepturile patrimoniale recunoscute prin prezenta lege către organisme de gestiune colectivă.

Art. 123[1] - (1) Gestiunea colectivă este obligatorie pentru exercitarea următoarelor drepturi:

a) dreptul la remuneraţie compensatorie pentru copia privată;

b) dreptul la remuneraţie echitabilă pentru împrumutul public prevăzut la art. 14[4] alin. (2);

c) dreptul de suită;

d) dreptul de radiodifuzare a operelor muzicale;

e) dreptul de comunicare publică a operelor muzicale, cu excepţia proiecţiei publice a operelor cinematografice;

f) dreptul la remuneraţie echitabilă recunoscut artiştilor interpreţi şi producătorilor de fonograme pentru comunicarea publică şi radiodifuzarea fonogramelor de comerţ sau a reproducerilor acestora;

g) dreptul de retransmitere prin cablu.

(2) Pentru categoriile de drepturi prevăzute la alin. (1), organismele de gestiune colectivă îi reprezintă şi pe titularii de drepturi care nu le-au acordat mandat.

Art. 123[2] - (1) Pot fi gestionate colectiv următoarele drepturi:

a) dreptul de reproducere a operelor muzicale pe fonograme sau videograme;

b) dreptul de comunicare publică a operelor, cu excepția operelor muzicale, şi a prestațiilor artistice în domeniul audiovizual;

c) dreptul de împrumut, cu excepția cazului prevăzut la art. 123[1] alin. (1) lit. b);

d) dreptul de radiodifuzare a operelor şi a prestațiilor artistice în domeniul audiovizual;

e) dreptul la remunerație echitabilă rezultată din cesiunea dreptului de închiriere prevăzut la art. 111[1] alin. (1);

f) dreptul la remunerație echitabilă recunoscut artiştilor interpreți şi producătorilor de fonograme pentru comunicarea publică şi radiodifuzarea fonogramelor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora.

(2) Pentru categoriile de drepturi prevăzute la alin. (1) organismele de gestiune colectivă îi reprezintă numai pe titularii de drepturi care le-au acordat mandat şi elaborează metodologii, în limita repertoriului gestionat, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 130 alin. (1) lit. a), sau negociază direct cu utilizatorii contractele de licență. Organismele de gestiune colectivă vor permite, la cererea utilizatorilor, consultarea la sediul organismelor a repertoriului de opere gestionat, dintre cele utilizate de solicitant, în forma prevăzută la art. 126 alin. (2), precum şi lista titularilor de drepturi de autor şi de drepturi conexe, români şi străini, pe care îi reprezintă. Această activitate de gestiune colectivă se află sub supravegherea şi controlul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, în calitate de garant al aplicării legii.

(3) Organismele de gestiune colectivă autorizează, la cerere, utilizarea operelor de creație intelectuală, numai în baza documentelor care certifică existența mandatului titularilor de drepturi de autor sau conexe, cu excepția cazurilor de gestiune colectivă obligatorie.

Art. 123[3] - Drepturile recunoscute în prezentul capitol, cu excepția celor prevăzute la art. 123[1] şi 123[2], pot fi gestionate prin intermediul organismelor de gestiune colectivă, numai în limita mandatului special acordat de titularii de drepturi.

Art. 123[4] - În negocierile cu titlu individual privind drepturile recunoscute prin prezenta lege, existența organismelor de gestiune colectivă nu îi împiedică pe titularii drepturilor de autor şi ai drepturilor conexe să se adreseze unor intermediari, persoane fizice sau persoane juridice specializate, pentru a fi reprezentați.

Secțiunea a II-a
Organismele de gestiune colectivă a dreptului de autor şi a drepturilor conexe

Art. 124 - Organismele de gestiune colectivă a dreptului de autor şi a drepturilor conexe, denumite în cuprinsul legii organisme de gestiune colectivă, sunt, în sensul prezentei legi, persoane juridice constituite prin liberă asociere, care au ca obiect de activitate, în principal, colectarea şi repartizarea drepturilor a căror gestiune le este încredințată de către titulari.

Art. 125 - (1) Organismele de gestiune colectivă prevăzute în prezentul capitol se constituie în condițiile legii, cu avizul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, şi

funcționează potrivit reglementărilor privind asociațiile fără scop patrimonial şi potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Aceste organisme sunt create direct de titularii drepturilor de autor sau ai drepturilor conexe, persoane fizice ori juridice, şi acționează în limitele mandatului încredințat şi pe baza statutului adoptat după procedura prevăzută de lege.

(3) Organismele de gestiune colectivă pot fi create în mod separat pentru gestionarea de categorii distincte de drepturi, corespunzând unor domenii diferite de creație, precum şi pentru gestionarea de drepturi aparținând unor categorii distincte de titulari.

Art. 125[1] - Organismele de gestiune colectivă au obligația să comunice publicului, prin mijloace de informare în masă, următoarele date:

a) categoriile de titulari de drepturi pe care îi reprezintă;

b) drepturile patrimoniale pe care le gestionează;

c) categoriile de utilizatori şi categoriile de persoane fizice şi juridice care au obligații de plată a remunerațiilor compensatorii pentru copia privată către titularii de drepturi;

d) actele normative în temeiul cărora funcționează şi colectează remunerațiile cuvenite titularilor de drepturi;

e) modalitățile de colectare şi persoanele responsabile de această activitate, pe plan local şi central;

f) programul de lucru.

Art. 126 - (1) Avizul prevăzut la art. 125 alin. (1) se acordă organismelor de gestiune colectivă cu sediul România, care:

a) urmează să se constituie sau funcționează potrivit reglementărilor legale la data intrării în vigoare a prezentei legi;

b) depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor repertoriul de opere, interpretări şi execuții artistice, fonograme şi videograme, aparținând propriilor membri şi pe care îl gestionează, precum şi contractele încheiate, pentru gestionarea de drepturi similare, cu organisme străine;

c) au adoptat un statut care îndeplineşte condițiile prevăzute de prezenta lege;

d) au capacitate economică de gestionare colectivă şi dispun de mijloacele umane şi materiale necesare gestionării repertoriului pe întregul teritoriu al țării;

e) permit, potrivit procedurilor exprese din propriul statut, accesul oricăror titulari ai drepturilor de autor sau drepturi conexe din domeniul pentru care se înființează şi care doresc să le încredințeze un mandat.

(2) Repertoriul menționat la alin. (1) lit. b) se depune în regim de bază de date, protejat potrivit legii, în format scris şi electronic, stabilit prin decizie a directorului general, şi conține cel puțin numele autorului, numele titularului de drepturi, titlul operei, elementele de identificare a artiştilor interpreți şi executanți, a fonogramelor sau videogramelor.

(3) Avizul de constituire şi funcționare pentru organismul de gestiune colectivă se acordă prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismului de gestiune colectivă.

Art. 127 - (1) Statutul organismului de gestiune colectivă trebuie să cuprindă dispoziții cu privire la:

a) denumirea, domeniul şi obiectul de activitate şi drepturile pe care le gestionează pe baza repertoriului constituit în acest scop;

b) condiţiile în care se realizează gestionarea drepturilor pentru titularii acestora, pe baza principiului egalităţii de tratament;

c) drepturile şi obligaţiile membrilor în raporturile cu organismul de gestiune colectivă;

d) modalitatea de desemnare şi atribuţiile administratorului general responsabil de funcţionarea organismului de gestiune colectivă, precum şi ale organelor de administrare şi de reprezentare;

e) patrimoniul iniţial şi resursele economice prevăzute;

f) regulile aplicabile repartizării drepturilor colectate, proporţional cu utilizarea reală a repertoriului titularilor de drepturi, privind repartizarea drepturilor colectate pentru care nu se poate stabili repartizarea reală, precum şi regulile privind regimul sumelor nerepartizate sau nerevendicate;

g) reguli privind modalitatea de stabilire a metodologiilor ce urmează a fi negociate cu utilizatorii şi reguli privind reprezentarea în cadrul negocierilor;

h) modalităţile de verificare a gestiunii economice şi financiare de către membri;

i) modalităţile de stabilire a comisionului datorat de titularii de drepturi organismului de gestiune colectivă pentru acoperirea cheltuielilor necesare funcţionării;

j) orice alte dispoziţii obligatorii potrivit legislaţiei în vigoare.

(2) Din consiliul director al organismului de gestiune colectivă nu poate face parte administratorul general sau orice altă persoană care are calitatea de angajat retribuit al organismului. Nu au calitatea de angajaţi retribuiţi membrii organismului de gestiune colectivă care primesc indemnizaţie de participare la activităţile din cadrul organelor de conducere alese.

(3) Orice propunere de modificare a statutului se supune avizării, de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, cu cel puţin două luni înainte de adunarea generală a organismului de gestiune colectivă în cadrul căreia modificarea urmează să fie aprobată. Oficiul Român pentru Drepturile de Autor eliberează acest aviz în termen de 10 zile de la solicitare, iar avizul se depune la instanţa judecătorească în vederea înregistrării modificării. În cazul în care avizul este negativ, acesta trebuie motivat.

(4) Orice modificare a statutului efectuată şi înregistrată la instanţa judecătorească fără avizul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor este nulă de drept.

Art. 128 - *** Abrogat de L. Nr. 285/2004

Art. 129 - (1) Mandatul de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, de autor sau conexe, este acordat direct, prin contract scris de către titularii de drepturi.

(2) Fiecare titular de drepturi care a acordat un mandat organismului de gestiune colectivă are dreptul la un vot în cadrul adunării generale. Artiştii interpreţi sau executanţi care au participat la o execuţie sau o interpretare colectivă a unei opere au dreptul la un singur vot în cadrul adunării generale, prin reprezentantul desemnat conform procedurii prevăzute la art. 99 alin. (2).

(3) Mandatul de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, de autor sau conexe, poate fi acordat şi indirect de către titulari, prin contracte scrise, încheiate între organisme de gestiune colectivă din România şi organisme străine care gestionează drepturi similare, pe baza repertoriilor membrilor acestora. Mandatul indirect nu conferă drept de vot titularilor de drepturi.

(4) Orice titular de drepturi de autor sau de drepturi conexe poate încredinţa prin mandat administrarea drepturilor sale privind repertoriul propriu unui organism de

gestiune colectivă. Organismul respectiv este obligat să accepte administrarea acestor drepturi pe baza gestiunii colective în limita obiectului său de activitate.

(5) Organismele de gestiune colectivă nu pot avea ca obiect de activitate utilizarea repertoriului protejat pentru care au primit un mandat de gestiune colectivă.

Art. 129[1] - În cazul gestiunii colective obligatorii, dacă un titular nu este asociat la niciun organism, competența revine organismului din domeniu cu cel mai mare număr de membri. Revendicarea de către titularii de drepturi nereprezentați a sumelor cuvenite se poate face în termen de 3 ani de la data notificării. După acest termen, sumele nerepartizate sau nerevendicate sunt utilizate potrivit hotărârii adunării generale, cu excepția cheltuielilor de administrare.

Secțiunea a III-a
Funcționarea organismelor de gestiune colectivă

Art. 130 - (1) Organismele de gestiune colectivă au următoarele obligații:

a) să elaboreze metodologii pentru domeniile lor de activitate, cuprinzând drepturile patrimoniale cuvenite, ce trebuie negociate cu utilizatorii în vederea plății acestor drepturi, în cazul acelor opere al căror mod de exploatare face imposibilă autorizarea individuală de către titularii de drepturi;

b) să-i autorizeze pe utilizatori, în cazul în care s-au stabilit metodologii, la cererea acestora efectuată înainte de utilizarea repertoriului protejat, în schimbul unei remunerații, prin licență neexclusivă, în formă scrisă;

c) să încheie, în numele titularilor de drepturi care le-au acordat mandat sau pe baza convențiilor încheiate cu organisme similare din străinătate, contracte generale cu organizatorii de spectacole, cu utilizatorii care desfăşoară activități de comunicare publică, cu organismele de radiodifuziune ori de televiziune sau cu distribuitorii de servicii de programe prin cablu, având ca obiect autorizarea de utilizare a repertoriului protejat;

d) să protejeze interesele membrilor lor, în ceea ce priveşte gestionarea drepturilor cuvenite, ca urmare a utilizării repertoriului propriu, în afara teritoriului României, prin încheierea de contracte de reprezentare cu organismele similare din străinătate;

e) să colecteze sumele datorate de utilizatori şi să le repartizeze între titularii de drepturi, potrivit prevederilor din statut;

f) să asigure accesul propriilor membri la informațiile privind orice aspect al activității de colectare a sumelor datorate de utilizatori şi de repartizare a acestora;

g) să acorde asistență de specialitate titularilor de drepturi şi să îi reprezinte în cadrul procedurilor legale, în limita obiectului lor de activitate;

h) să ceară utilizatorilor sau intermediarilor acestora comunicarea de informații şi transmiterea documentelor necesare pentru determinarea cuantumului remunerațiilor pe care le colectează, precum şi informații privind operele utilizate, cu indicarea titularilor de drepturi, în vederea repartizării acestora; utilizatorii sau intermediarii acestora au obligația să furnizeze, în format scris şi electronic, în termen de 10 zile de la solicitare, informațiile şi documentele solicitate, sub semnătura reprezentantului legal şi ştampilate;

i) să asigure transparența activității de gestiune colectivă în raporturile cu autoritățile publice care au drept de control;

j) să îndeplinească orice altă activitate, conform mandatului special primit de la titularii dreptului de autor sau ai drepturilor conexe, în limitele obiectului lor de activitate.

(2) Contractele de reprezentare încheiate de organismele similare din străinătate, prevăzute la alin. (1) lit. d), se încheie în formă scrisă, cu menționarea modului de realizare a schimbului de informații privind repertoriul părților, a drepturilor gestionate, a duratei şi a modalităților de plată.

Art. 131 - (1) În vederea inițierii procedurilor de negociere, organismele de gestiune colectivă trebuie să depună la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor o cerere, însoțită de metodologiile propuse a fi negociate, potrivit prevederilor art. 130 alin. (1) lit. a).

(2) Metodologiile se negociază în cadrul unei comisii constituite prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, emisă în termen de maximum 5 zile de la primirea cererii de inițiere a procedurilor de negociere. Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismelor de gestiune colectivă. Comisia de negociere este constituită din:

a) câte un reprezentant al principalelor organisme de gestiune colectivă, care funcționează pentru câte o categorie de drepturi, pe de o parte;

b) câte un reprezentant al principalelor structuri asociative mandatate de utilizatori, numit dintre acestea, şi câte un reprezentant al primilor 3 utilizatori majori, stabiliți pe baza cifrei de afaceri şi a cotei de piață a acestora în domeniu, cu condiția ca acestea să fie declarate la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor pe propria răspundere, precum şi al societăților publice de radiodifuziune şi de televiziune, după caz, pe de altă parte.

(3) În vederea desemnării în cadrul comisiei prevăzute la alin. (2), organismele de gestiune colectivă vor depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, odată cu metodologiile, lista structurilor asociative ale utilizatorilor şi pe cea a utilizatorilor majori, care urmează a fi convocați pentru negocieri, precum şi elementele de identificare a acestora.

(4) Decizia de desemnare a comisiei de negociere se comunică părților prin scrisoare recomandată, împreună cu propunerea de metodologii depusă de organismele de gestiune colectivă.

Art. 131[1] - (1) Metodologia se negociază de către organismele de gestiune colectivă cu reprezentanții prevăzuți la art. 131 alin. (2) lit. b), ținându-se seama de următoarele criterii principale:

a) categoria titularilor de drepturi, membri sau nemembri, şi domeniul pentru care se poartă negocierea;

b) categoria de utilizatori pe care îi reprezintă la negocieri structurile asociative sau ceilalți utilizatori desemnați să negocieze;

c) repertoriul, confirmat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, gestionat de organismul de gestiune colectivă, pentru membrii proprii, precum şi pentru membrii altor organisme străine similare, în baza contractelor de reprezentare;

d) proporția utilizării repertoriului gestionat de un organism de gestiune colectivă;

e) proporția utilizărilor pentru care utilizatorul a îndeplinit obligațiile de plată prin contracte directe cu titularii de drepturi;

f) veniturile obținute de utilizatori din activitatea care utilizează repertoriul ce face obiectul negocierii;

g) în cazul în care nu există venituri se va folosi practica europeană în domeniu;

h) practica europeană privind rezultatele negocierilor dintre utilizatori şi organismele de gestiune colectivă.

(2) Organismele de gestiune colectivă pot solicita de la aceeaşi categorie de utilizatori remunerații forfetare sau procentuale, raportate la veniturile obținute de utilizatori din activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul, cum ar fi: radiodifuzare, retransmitere prin cablu sau comunicare publică, ținând cont de practica europeană privind rezultatele negocierilor dintre utilizatori şi organismele de gestiune colectivă. Pentru activitatea de radiodifuzare, remunerațiile procentuale se vor stabili diferențiat, direct proporțional cu ponderea utilizării repertoriului gestionat colectiv în această activitate, iar în lipsa veniturilor, în funcție de cheltuielile ocazionate de utilizare.

(3) Remunerațiile forfetare sau procentuale, prevăzute la alin. (2), pot fi solicitate numai dacă şi în măsura în care sunt utilizate opere pentru care drepturile de autor sau drepturile conexe protejate se află în termenele de protecție prevăzute de lege.

(4) În cazul în care gestiunea colectivă este obligatorie conform prevederilor art. 123^1, metodologiile se negociază fără a se ține seama de criteriile prevăzute la alin. (1) lit. c) şi e), repertoriile fiind considerate repertorii extinse.

Art. 131^2 - (1) Negocierea metodologiilor se desfăşoară conform programului stabilit între cele două părți, pe o durată de maximum 30 de zile calendaristice de la data constituirii comisiei.

(2) Înțelegerea părților cu privire la metodologiile negociate se consemnează într-un protocol care se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor. Protocolul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismelor de gestiune colectivă, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, emisă în termen de 5 zile de la data depunerii. Metodologiile astfel publicate sunt opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat şi tuturor importatorilor şi fabricanților de suporturi şi aparate pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată, conform art. 107.

(3) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate fi solicitat, pentru inițierea procedurii de arbitraj efectuate de către arbitri, în următoarele situații:

a) entitățile care alcătuiesc o parte ce urmează să participe la negociere nu au putut conveni asupra punctului de vedere comun ce trebuie prezentat celeilalte părți;

b) cele două părți aflate în negociere nu au putut conveni o formă unică a metodologiei în termenul prevăzut la alin. (1);

c) organismele de gestiune colectivă nu au putut conveni încheierea unui protocol de repartizare a remunerațiilor şi de stabilire a comisionului datorat colectorului unic.

(4) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 5 zile de la solicitarea arbitrajului, convoacă părțile în vederea desemnării, prin tragere la sorți, a 5 arbitri titulari, care vor constitui completul de arbitraj, şi a 3 arbitri de rezervă. Aceştia din urmă îi vor înlocui, în ordinea tragerii la sorți, pe arbitrii titulari indisponibili. Desemnarea arbitrilor prin tragere la sorți se face şi în cazul absenței părților convocate.

(5) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 5 zile de la data desemnării arbitrilor, convoacă la sediul său arbitrii desemnați şi părțile, în vederea constituirii completului de arbitraj. Completul de arbitraj stabileşte: onorariul brut, prin negociere cu părțile, primul termen, dar nu mai târziu de 5 zile, precum şi locul arbitrajului şi informează părțile.

(6) Cele două părți aflate în arbitraj, organismele de gestiune colectivă şi, respectiv, utilizatorii sau alți plătitori contribuie în mod egal la plata onorariului. Sumele se depun la casieria Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, înainte de primul termen de arbitraj. Neplata în termen atrage decăderea părții care nu a achitat onorariul din dreptul de a propune probe şi de a formula concluzii pe durata arbitrajului.

(7) Arbitrii au obligația ca în termen de 30 de zile de la primul termen al arbitrajului să depună la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor hotărârea cuprinzând forma finală a metodologiilor supuse arbitrajului, în vederea comunicării către părți. În mod excepțional, arbitrii pot solicita, motivat, Oficiului Român pentru Drepturile de Autor prelungirea acestui termen cu maximum 15 zile. Arbitrii îşi pot ridica onorariul de la casieria Oficiului Român pentru Drepturile de Autor numai după depunerea hotărârii arbitrale.

(8) Hotărârea arbitrală privind forma definitivă a metodologiilor se comunică părților de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Oficiului, prin decizie a directorului general, emisă în termen de cinci zile de la data depunerii. Metodologiile astfel publicate sunt opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat şi nu se pot acorda reduceri la plata remunerațiilor datorate, altele decât cele prevăzute în metodologiile publicate.

(9) În termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii arbitrale, părțile pot face apel împotriva acesteia la instanța Curții de Apel Bucureşti, care se va pronunța asupra cauzei în complet civil. Hotărârea arbitrală este executorie de drept până la pronunțarea soluției cu privire la menținerea sau modificarea metodologiilor. Soluția Curții de Apel Bucureşti este definitivă şi irevocabilă, se comunică Oficiului Român pentru Drepturile de Autor şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, prin decizie a directorului general, emisă în termen de 5 zile de la data comunicării.

(10) Metodologiile negociate sau stabilite conform prevederilor alin. (1) - (9) nu sunt opozabile utilizatorilor care la data declanşării procedurii de negociere a metodologiilor se află în curs de negociere directă a unui contract de licență sau au încheiat deja aceste negocieri cu organismele de gestiune colectivă.

Art. 131[3] - (1) Organismele de gestiune colectivă sau, după caz, structurile asociative ale utilizatorilor, utilizatorii majori, societățile publice de radiodifuziune sau de televiziune pot formula o nouă cerere de inițiere a procedurilor de negociere a tarifelor şi metodologiilor numai după 3 ani de la data publicării lor în formă definitivă în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În cazul negocierilor prevăzute de art. 107 alin. (4), oricare dintre părți poate formula o nouă cerere de inițiere a procedurilor de negociere a metodologiilor numai după 2 ani de la data publicării acestora în formă definitivă în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Până la publicarea noilor metodologii, rămân valabile vechile metodologii.

Art. 131[4] - Remunerațiile stabilite în sumă fixă se pot modifica anual, începând cu prima lună a anului următor celui în care s-au publicat metodologiile, de către organismele de gestiune colectivă, pe baza indicelui de inflație, stabilit la nivel național. Aceste modificări se depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, urmând a fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismelor de

gestiune colectivă, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, emisă în termen de cinci zile de la data depunerii. Modificările devin efective începând cu luna următoare publicării.

Art. 132 - *** Abrogat de L. Nr. 285/2004

Art. 133 - (1) Colectarea sumelor datorate de utilizatori sau de alți plătitori se face de organismul de gestiune colectivă al cărui repertoriu se utilizează.

(2) În situația în care există mai multe organisme de gestiune colectivă pentru acelaşi domeniu de creație, iar drepturile gestionate sunt din categoria celor prevăzute la art. 123^2, organismele beneficiare stabilesc, printr-un protocol care se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor în vederea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala acestora, următoarele:

a) criteriile repartizării între organisme a remunerației;

b) organismul de gestiune colectivă care urmează să fie numit dintre acestea, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, drept colector în domeniul titularilor de drepturi în cauză;

c) modalitatea de evidențiere şi justificare a cheltuielilor privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune colector.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), dacă organismele de gestiune colectivă beneficiare nu depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor protocolul menționat, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a metodologiilor Oficiul Român pentru Drepturile de Autor desemnează dintre acestea colectorul în domeniul titularilor de drepturi în cauză, pe baza reprezentativității, prin decizie a directorului general.

(4) Pentru situația prevăzută la alin. (3), colectorul unic desemnat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor nu poate repartiza sumele colectate nici între organismele beneficiare, nici propriilor membri, decât după depunerea la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor a unui protocol încheiat între organismele beneficiare prin care se stabilesc criteriile privind repartizarea sumelor colectate. Cheltuielile de colectare, în acest caz, se evidențiază distinct şi trebuie să fie justificate prin documente privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune care este colector în domeniul titularilor de drepturi în cauză.

(5) La expirarea termenului de 30 de zile prevăzut la alin. (3), oricare dintre organismele de gestiune colectivă poate solicita Oficiului Român pentru Drepturile de Autor inițierea procedurii de arbitraj efectuate de către arbitri, pentru stabilirea criteriilor privind repartizarea remunerației între categoriile de beneficiari. Procedura de arbitraj, precum şi etapele ulterioare sunt cele prevăzute la art. 131^2 alin. (3) - (9).

(6) Sumele colectate de organismul de gestiune colectivă, în calitate de colector unic, potrivit prevederilor art. 107^1 alin. (1), ale art. 121 alin. (2) şi alin. (1) şi (3) ale prezentului articol, se evidențiază în conturi analitice distincte.

(7) Organismul de gestiune colectivă, care este colector unic, are obligația să elibereze autorizarea prin licență neexclusivă, în formă scrisă, în numele tuturor organismelor de gestiune colectivă beneficiare, şi să asigure transparența activităților de colectare, precum şi a costurilor aferente în raporturile cu organismele de gestiune colectivă beneficiare. Acestea au obligația de a sprijini activitatea de colectare.

(8) Prevederile art. 134 alin. (2) lit. f) se aplică în mod corespunzător şi organismelor de gestiune colectivă care sunt colectori unici.

(9) Organismele de gestiune colectivă pot conveni printr-un protocol care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, desemnarea unui colector comun pe un domeniu de plătitori, privind remunerațiile cuvenite categoriilor de titulari de drepturi reprezentate de acestea. De asemenea, organismele de gestiune colectivă pot înființa, cu avizul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, organisme comune de colectare pentru mai multe domenii, care să funcționeze potrivit prevederilor legale referitoare la federațiile de persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial, precum şi potrivit prevederilor exprese privind organizarea şi funcționarea organismelor de gestiune colectivă din prezenta lege.

Art. 134 - (1) Exercitarea gestiunii colective încredințate prin contractul de mandat nu poate restrânge în nici un fel drepturile patrimoniale ale titularilor.

(2) Gestiunea colectivă se exercită potrivit următoarelor reguli:

a) deciziile privind metodele şi regulile de colectare a remunerației şi a altor sume de la utilizatori şi cele de repartizare a acestora între titularii de drepturi, precum şi cele privind alte aspecte mai importante ale gestiunii colective trebuie să fie luate de membri, în cadrul adunării generale, potrivit statutului;

b) comisionul datorat de titularii de drepturi, care sunt membri ai unui organism de gestiune colectivă, pentru acoperirea cheltuielilor de funcționare a acestuia, prevăzute la art. 127 alin. (1) lit. i), cumulat cu comisionul datorat organismului de gestiune colectivă care este colector unic, potrivit prevederilor art. 133 alin. (2) lit. c) şi alin. (4), nu poate fi mai mare de 15% din sumele colectate anual;

c) în lipsa unei hotărâri exprese a adunării generale, sumele colectate de un organism de gestiune colectivă nu pot fi utilizate în scopuri comune, altele decât acoperirea costurilor reale ale colectării şi repartizării către membri a sumelor cuvenite; adunarea generală poate decide ca maximum 15% din sumele colectate să poată fi utilizate în scopuri comune şi numai în limita obiectului de activitate;

d) sumele colectate de un organism de gestiune colectivă se repartizează individual titularilor de drepturi, proporțional cu utilizarea repertoriului fiecăruia, în termen de maximum 6 luni de la data colectării; titularii de drepturi pot pretinde plata sumelor colectate nominal sau a celor a căror repartizare nu presupune o documentare specială în termen de 30 de zile de la data colectării;

e) comisionul datorat de titularii de drepturi se reține acestora din sumele cuvenite fiecăruia, după calcularea repartiției individuale;

f) sumele rezultate din plasamentele remunerațiilor nerevendicate şi nerepartizate, aflate în depozite bancare sau obținute din alte operațiuni efectuate în limita obiectului de activitate, precum şi cele obținute cu titlu de prejudicii sau daune ca urmare a încălcării drepturilor de autor ori conexe se cuvin şi se repartizează titularilor de drepturi şi nu pot constitui venituri ale organismului de gestiune colectivă;

g) remunerațiile negociate pentru drepturile conexe nu pot depăşi o treime din remunerațiile negociate pentru drepturile de autor cu aceeaşi categorie de utilizatori.

(3) Remunerațiile încasate de organismele de gestiune colectivă nu sunt şi nu pot fi asimilate veniturilor acestora.

(4) În exercitarea mandatului, în condițiile prezentei legi, organismelor de gestiune colectivă nu li se transferă sau nu li se transmit drepturi de autor şi drepturi conexe ori utilizarea acestora.

Art. 134[1] - (1) Organismele de gestiune colectivă au obligația să publice, în format electronic, pe pagina proprie de Internet, următoarele informații actualizate:

a) statutul;

b) lista membrilor organelor de conducere centrale şi locale, componența comisiilor interne şi lista responsabililor locali;

c) situația anuală privind soldul sumelor nerepartizate, sumele colectate pe categorii de utilizatori sau alți plătitori, sumele reținute, costul gestiunii şi sumele repartizate pe categorii de titulari;

d) darea de seamă anuală;

e) informațiile privind adunarea generală, cum ar fi: data şi locul convocării, ordinea de zi, proiectele de hotărâre şi hotărârile adoptate;

f) alte date necesare informării membrilor.

(2) Orice membru are dreptul de a solicita, în nume personal sau prin reprezentant autorizat, informații detaliate şi documente privind sumele ce i-au fost repartizate în ultimele 12 luni, proveniența, modul de calcul al drepturilor şi reținerile aplicate, precum şi verificarea concordanței acestor date cu prevederile regulamentului de repartizare.

(3) Într-un interval de timp de 30 de zile înainte de adunarea generală, orice membru are dreptul să consulte, la sediul organismului de gestiune colectivă:

a) darea de seamă anuală;

b) bilanțul contabil;

c) raportul organelor de conducere şi al comisiei de cenzori;

d) textul şi expunerea de motive a hotărârilor ce urmează a fi supuse aprobărilor adunării generale;

e) salariile individuale ale angajaților;

f) situația sumelor din conturile bancare, a plasamentelor şi a dobânzilor obținute la închiderea ultimului exercițiu financiar;

g) situația privind categoriile de utilizatori, numărul plătitorilor din fiecare categorie şi suma globală colectată de la fiecare categorie;

h) situația litigiilor cu utilizatorii.

(4) Accesul la informațiile prevăzute la alin. (3) se face, în regim de confidențialitate, pe bază de cerere scrisă şi cu limitarea accesului la datele personale ale angajaților organismului de gestiune colectivă.

(5) Membrii care consideră că li s-ar fi încălcat dreptul de acces la informațiile solicitate pot sesiza, în termen de trei zile, comisia permanentă specială privind accesul la informații, desemnată de adunarea generală, formată din cinci membri, care nu sunt angajați şi nu fac parte din organele de conducere. Comisia este obligată să răspundă, în termen de şapte zile, atât celui care a formulat sesizarea, cât şi administratorului general. Comisia întocmeşte un raport anual asupra activității sale, pe care îl înaintează adunării generale şi Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Art. 135 - (1) Organismele de gestiune colectivă au obligația să depună la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în primul trimestru al fiecărui an, după desfăşurarea adunării generale:

a) darea de seamă anuală, aprobată de adunarea generală;

b) raportul anual al comisiei de cenzori, prezentat adunării generale;

c) hotărârile judecătoreşti privind înregistrarea modificărilor la statut, avizate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor;

d) repertoriul actualizat;
e) contractele de reprezentare cu organismele similare din străinătate.
(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. a) şi d) se depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în formatul stabilit prin decizie a directorului general al Oficiului.
Art. 136 - *** Abrogat de L. Nr. 285/2004

Cap. II
Oficiul Român pentru Drepturile de Autor

Art. 137 - (1) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor funcţionează ca organ de specialitate în subordinea Guvernului, fiind autoritate unică de reglementare, evidenţă prin registre naţionale, supraveghere, autorizare, arbitraj şi constatare tehnico-ştiinţifică în domeniul drepturilor de autor şi al drepturilor conexe.
(2) Finanţarea cheltuielilor curente şi de capital ale Oficiului Român pentru Drepturile de Autor se face integral şi distinct de la bugetul de stat, prin intermediul bugetului Ministerului Culturii şi Cultelor, ministrul coordonator fiind ordonator principal de credite.
(3) Organizarea, funcţionarea, structura personalului şi dotările necesare îndeplinirii atribuţiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.
(4) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor este coordonat de ministrul culturii şi cultelor şi este condus de un director general, ajutat de un director general adjunct, numiţi prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului coordonator.
(5) Personalul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor beneficiază de stimulente din sumele încasate pentru bugetul de stat din operaţiunile contra cost efectuate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în procent de până la 15%.
(6) Nivelul de constituire pentru fiecare dintre operaţiunile prevăzute la art. 138 alin. (1) lit. d), e), k) şi l) şi condiţiile de repartizare şi utilizare a fondului de stimulente se stabilesc prin norme aprobate prin hotărâre a Guvernului.
Art. 138 - (1) Principalele atribuţii ale Oficiului Român pentru Drepturile de Autor sunt următoarele:
a) reglementează activitatea din domeniu prin decizii ale directorului general, potrivit legii;
b) elaborează proiecte de acte normative în domeniul său de activitate;
c) ţine evidenţa repertoriilor transmise de organismele de gestiune colectivă;
d) organizează şi administrează contra cost înregistrarea în registrele naţionale şi în alte evidenţe naţionale specifice, prevăzute de lege;
e) eliberează contra cost marcaje holografice utilizabile în condiţiile legii în domeniul drepturilor de autor şi al drepturilor conexe, la valoarea preţului de achiziţie la care se adaugă un comision de administrare de 30%;
f) avizează constituirea şi supraveghează funcţionarea organismelor de gestiune colectivă;
g) avizează, ca organ de specialitate al administraţiei publice centrale, potrivit legii, înscrierea în registrul aflat la grefa judecătoriei a asociaţiilor şi fundaţiilor constituite în domeniul drepturilor de autor şi al drepturilor conexe, inclusiv în ceea ce priveşte asociaţiile pentru combaterea pirateriei;

h) controlează funcționarea organismelor de gestiune colectivă şi stabileşte măsurile de intrare în legalitate sau aplică sancțiuni, după caz;

i) asigură secretariatul procedurilor de arbitraj desfăşurate potrivit legii;

j) efectuează contra cost, pe cheltuiala inculpaților, în cazul în care s-a dovedit vinovăția, constatări tehnico-ştiințifice cu privire la caracterul original al produselor purtătoare de drepturi de autor sau de drepturi conexe, la solicitarea organelor de cercetare penală;

k) efectuează la cerere expertize contra cost, pe cheltuiala părților interesate;

l) desfăşoară activități de informare privind legislația din domeniu, pe cheltuiala proprie, precum şi activități de instruire, pe cheltuiala celor interesați;

m) desfăşoară activități de reprezentare în relațiile cu organizațiile de specialitate similare şi cu organizațiile internaționale din domeniu, la care statul român este parte;

n) îndeplineşte orice alte atribuții prevăzute de lege.

(2) Prin hotărâre a Guvernului se stabilesc tarifele operațiunilor ce pot fi efectuate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor contra cost. Contravaloarea operațiunilor prevăzute la alin. (1) lit. j) se va include în cheltuielile de judecată.

(3) Pentru îndeplinirea atribuțiilor stabilite prin lege Oficiul Român pentru Drepturile de Autor are acces la informațiile necesare în mod operativ şi gratuit de la Centrul Național al Cinematografiei, Oficiul Național al Registrului Comerțului, Autoritatea Națională a Vămilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală şi de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor şi Direcția Generală de Paşapoarte din cadrul Ministerului Administrației şi Internelor, precum şi de la instituțiile financiar-bancare, în condițiile legii.

Art. 138[1] - Cu ocazia controalelor efectuate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor potrivit prevederilor art. 138, persoana controlată este obligată să prezinte orice documente şi informații solicitate de organele de control şi să predea copii după acestea, dacă sunt solicitate.

Art. 138[2] - (1) Activitatea de control a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, prevăzută la art. 138 alin. (1) lit. h), se desfăşoară numai cu notificarea prealabilă a organismului de gestiune colectivă controlat, comunicându-se totodată şi obiectivele controlului. Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate efectua controale generale o dată pe an, notificate cu 10 zile înainte de efectuarea controlului, precum şi controale punctuale privind probleme care fac obiectul unor reclamații, ori de câte ori este nevoie, notificate cu trei zile înainte.

(2) Cu ocazia controalelor efectuate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, administratorul general este obligat să prezinte orice documente şi informații solicitate de organele de control şi să predea copii după acestea, dacă sunt solicitate. Organele de control pot lua note explicative în legătură cu situațiile constatate, atât administratorului general, cât şi altor persoane angajate.

(3) Concluziile organelor de control ale Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, împreună cu observațiile administratorului general, se consemnează într-un proces-verbal.

(4) Pe baza concluziilor controlului, în cazul constatării unor nereguli, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate decide comunicarea procesului-verbal către adunarea generală a organismului de gestiune colectivă în cauză care îl va dezbate în prima şedință ordinară.

Art. 138[3] - În cazul în care organismul de gestiune colectivă nu mai îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 124 şi 126 ori încalcă obligaţiile prevăzute la art. 130, 133, 134, 134[1], 135 sau art. 138[2] alin. (2), Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate acorda organismului de gestiune colectivă, prin decizie a directorului general, un termen pentru intrarea în legalitate. Decizia poate fi atacată la instanţele judecătoreşti de contencios administrativ. În cazul nerespectării deciziei rămase definitive, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor retrage temporar avizul prevăzut la art. 125. Retragerea temporară a avizului are ca efect suspendarea activităţii organismului de gestiune colectivă până la schimbarea administratorului general de către adunarea generală.

Art. 138[4] - (1) Pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor funcţionează un corp de arbitri, format din 20 de membri, numiţi din 3 în 3 ani, prin ordin al ministrului coordonator al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor. Desemnarea celor 20 de membri se face prin tragere la sorţi de către directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, în prezenţa candidaţilor, care sunt propuşi de organismele de gestiune colectivă, de structurile asociative ale utilizatorilor şi de societăţile publice de radiodifuziune şi de televiziune. Candidaţii propuşi trebuie să aibă pregătire juridică şi minimum 10 ani de activitate în domeniul dreptului civil. Propunerile se depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, împreună cu o prezentare a candidatului propus şi cu acceptul scris al acestuia, incluzând informaţii privind modalităţile de convocare.

(2) Arbitrii nu au calitatea de salariaţi ai Oficiului Român pentru Drepturile de Autor şi au dreptul la un onorariu pentru participarea la arbitrajul metodologiilor de colectare a drepturilor gestionate de organismele de gestiune colectivă, în condiţiile prevăzute de prezenta lege.

(3) Corpul de arbitri va fi reconstituit în cazul în care numărul arbitrilor permanent disponibili este mai mic de 16.

Cap. III
Măsuri de protecţie, proceduri şi sancţiuni

Secţiunea I
Măsuri tehnice de protecţie şi informaţii privind regimul drepturilor

Art. 138[5] - (1) Autorul unei opere, artistul interpret sau executant, producătorul de fonograme ori de înregistrări audiovizuale, organismul de radiodifuziune sau de televiziune şi fabricantul de bază de date pot să instituie măsuri tehnice de protecţie a drepturilor recunoscute prin prezenta lege.

(2) Prin măsuri tehnice, în sensul prezentei legi, se înţelege utilizarea oricărei tehnologii, a unui dispozitiv sau a unei componente care, în cadrul funcţionării sale normale, este destinată să împiedice sau să limiteze actele care nu sunt autorizate de titularii drepturilor recunoscute prin prezenta lege.

(3) Măsurile tehnice sunt considerate eficiente atunci când utilizarea unei opere sau a oricărui alt obiect al protecţiei este controlată de către titularul de drepturi prin aplicarea unui cod de acces sau a unui procedeu de protecţie, precum criptarea, codarea, bruierea sau orice transformare a operei ori a altui obiect al protecţiei sau printr-un mecanism de control al copierii, dacă măsurile îndeplinesc obiectivul de asigurare a protecţiei.

(4) Titularii de drepturi care au instituit măsuri tehnice de protecție au obligația de a pune la dispoziție beneficiarilor excepțiilor prevăzute la art. 33 alin. (1) lit. a), c) şi e), art. 33 alin. (2) lit. d) şi e) şi la art. 38 mijloacele necesare pentru accesul legal la opera sau la oricare alt obiect al protecției. Totodată aceştia au dreptul să limiteze numărul copiilor realizate în condițiile de mai sus.

(5) Dispozițiile alin. (4) nu se aplică în cazul operelor protejate, puse la dispoziția publicului, conform clauzelor contractuale convenite între părți, astfel încât oricine din public să poată avea acces la acestea în orice loc şi în orice moment, alese, în mod individual.

Art. 138[6] - (1) Titularii drepturilor recunoscute prin prezenta lege pot să furnizeze, în format electronic, asociat unei opere sau oricărui alt obiect al protecției sau în contextul comunicării publice a acestora, informații privind regimul drepturilor.

(2) Prin informații privind regimul drepturilor, în sensul prezentei legi, se înțelege orice informație furnizată de titularii de drepturi care permite identificarea operei sau a oricărui alt obiect al protecției prin prezenta lege, a autorului sau a altui titular de drepturi, precum şi condițiile şi modalitățile de utilizare a operei sau a oricărui alt obiect al protecției, precum şi orice număr sau cod reprezentând aceste informații.

Secțiunea a II-a
Proceduri şi sancțiuni

Art. 138[7] - (1) Încălcarea drepturilor recunoscute şi protejate prin prezenta lege atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz, potrivit legii. Dispozițiile procedurale sunt cele prevăzute în prezenta lege, care se completează cu cele de drept comun.

(2) În cadrul unei acțiuni referitoare la încălcarea drepturilor protejate de prezenta lege şi ca răspuns la o cerere justificată a solicitantului, instanța are dreptul să solicite furnizarea informațiilor privind originea şi rețelele de distribuție a mărfurilor sau a serviciilor care aduc atingere unui drept prevăzut de prezenta lege, fie de la făptuitor, fie de la orice altă persoană care:

a) a deținut în scop comercial mărfuri-pirat;

b) a utilizat în scop comercial servicii prin care încalcă drepturile protejate de prezenta lege;

c) a furnizat, în scop comercial, produse sau servicii utilizate în activități prin care se încalcă drepturile prevăzute de prezenta lege;

d) a fost indicată, de oricare dintre persoanele prevăzute la lit. a), b) sau c), ca fiind implicată în producerea, realizarea, fabricarea, distribuirea sau închirierea mărfurilor-pirat ori a dispozitivelor-pirat de control al accesului sau în furnizarea produselor ori serviciilor prin care se încalcă drepturile protejate de prezenta lege.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (2) cuprind, după caz:

a) numele şi adresa producătorilor, fabricanților, distribuitorilor, furnizorilor şi ale celorlalți deținători anteriori ai mărfurilor, dispozitivelor sau ai serviciilor, inclusiv ale transportatorilor, precum şi ale angrosiştilor destinatari şi ale vânzătorilor cu amănuntul;

b) informații privind cantitățile produse, fabricate, livrate sau transportate, primite ori comandate, precum şi prețul obținut pentru mărfurile, dispozitivele sau serviciile respective.

(4) Prevederile alin. (2) şi (3) se aplică fără a aduce atingere altor dispoziții legale, care:

a) acordă titularului dreptul de a primi informații mai extinse;

b) prevăd utilizarea în cauzele civile sau penale a informațiilor comunicate în conformitate cu prezentul articol;

c) prevăd răspunderea pentru abuzul de drept la informare;

d) dau posibilitatea să se refuze furnizarea de informații care ar constrânge persoana menționată în alin. (1) să admită propria sa participare sau pe cea a rudelor sale apropiate la o activitate prin care se încalcă drepturile protejate de prezenta lege;

e) prevăd protecția confidențialității surselor de informare sau prelucrarea datelor cu caracter personal.

Art. 139 - (1) Titularii drepturilor recunoscute şi protejate prin prezenta lege pot solicita instanțelor de judecată sau altor organisme competente, după caz, recunoaşterea drepturilor lor şi constatarea încălcării acestora şi pot pretinde acordarea de despăgubiri pentru repararea prejudiciului cauzat. Aceleaşi solicitări pot fi formulate în numele şi pentru titularii de drepturi de către organismele de gestiune, de către asociațiile de combatere a pirateriei sau de către persoanele autorizate să utilizeze drepturi protejate prin prezenta lege, conform mandatului acordat în acest sens. Când o acțiune a fost pornită de titular, persoanele autorizate să utilizeze drepturi protejate prin prezenta lege pot să intervină în proces, solicitând repararea prejudiciului ce le-a fost cauzat.

(2) La stabilirea despăgubirilor instanța de judecată ia în considerare:

a) fie criterii cum ar fi consecințele economice negative, în special câştigul nerealizat, beneficiile realizate pe nedrept de făptuitor şi, atunci când este cazul, alte elemente în afara factorilor economici, cum ar fi daunele morale cauzate titularului dreptului;

b) fie acordarea de despăgubiri reprezentând triplul sumelor care ar fi fost legal datorate pentru tipul de utilizare ce a făcut obiectul faptei ilicite, în cazul în care nu se pot aplica criteriile menționate la lit. a).

(3) În cazul în care există suspiciuni cu privire la încălcarea unor drepturi recunoscute şi protejate prin prezenta lege, persoanele îndreptățite pot cere instanței de judecată sau altor organe competente potrivit legii:

a) să dispună de îndată luarea unor măsuri pentru a preveni producerea iminentă a unei pagube prin încălcarea unui drept, prin interzicerea, cu titlu provizoriu, ca încălcările prezumate aduse acestui drept să continue sau pentru a condiționa continuarea lor de constituirea unor garanții destinate să asigure despăgubirea solicitantului; măsurile provizorii de interzicere vor fi impuse, dacă este cazul, prin obligarea la plata de amenzi civile potrivit dreptului comun;

b) să dispună de îndată luarea unor măsuri pentru a asigura repararea pagubei; în acest scop instanța poate dispune luarea de măsuri asigurătorii asupra bunurilor mobile şi imobile ale persoanei presupuse a fi încălcat drepturile recunoscute de prezenta lege, inclusiv blocarea conturilor sale bancare şi a altor bunuri. În acest scop, autoritățile competente pot să dispună comunicarea de documente bancare, financiare sau comerciale ori accesul corespunzător la informațiile pertinente;

c) să dispună ridicarea sau predarea către autoritățile competente a mărfurilor cu privire la care există suspiciuni privind încălcarea unui drept prevăzut de prezenta lege pentru a împiedica introducerea acestora în circuitul comercial.

(4) Măsurile prevăzute la alin. (3) şi (6) pot fi dispuse şi prin ordonanţă preşedinţială. În acest caz, instanţele judecătoreşti pot să ceară reclamantului să depună o cauţiune suficientă pentru a asigura compensarea oricărui prejudiciu care ar putea fi suferit de pârât.

(5) Aceleaşi măsuri pot fi cerute, în aceleaşi condiţii, împotriva unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de către un terţ pentru a încălca un drept protejat prin prezenta lege.

(6) Titularii de drepturi sau reprezentanţii acestora prevăzuţi la alin. (1) pot solicita instanţei judecătoreşti, chiar şi înainte de introducerea unei acţiuni pe fondul cauzei, luarea unor măsuri de asigurare a dovezilor sau de constatare a unei stări de fapt, atunci când există un risc de încălcare a drepturilor prevăzute de prezenta lege şi dacă există un risc de distrugere a elementelor de probă.

(7) Măsurile prevăzute la alin. (3), (5) şi (6) pot să includă descrierea detaliată, cu sau fără prelevare de eşantioane, sau sechestrarea reală a mărfurilor în litigiu şi, în cazurile corespunzătoare, a materialelor şi instrumentelor utilizate pentru a produce şi/sau a distribui aceste mărfuri, precum şi documentele care se referă la ele. Aceste măsuri vor fi avute în vedere şi în aplicarea dispoziţiilor art. 96 - 99 din Codul de procedură penală.

(8) Pentru luarea măsurilor provizorii şi a măsurilor asigurătorii prevăzute la alin. (3) şi pentru luarea măsurilor de asigurare a dovezilor sau de constatare a unei stări de fapt prevăzute la alin. (6), precum şi pentru exercitarea căilor de atac asupra măsurilor luate sunt aplicabile dispoziţiile dreptului comun. Pronunţarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore.

(9) Instanţele judecătoreşti sunt abilitate să adopte măsurile prevăzute la alin. (3) şi (6), fără citarea părţii adverse, în cazurile în care acest lucru va fi necesar, în special atunci când orice întârziere este de natură să cauzeze un prejudiciu ireparabil sau când există riscul demonstrabil de distrugere a elementelor de probă. Partea adversă va fi informată de îndată, cel mai târziu după executarea măsurilor.

(10) Instanţa poate să autorizeze ridicarea de obiecte şi înscrisuri care constituie dovezi ale încălcării drepturilor de autor sau a drepturilor conexe, în original ori în copie, chiar şi atunci când acestea se află în posesia părţii adverse. În cazul încălcărilor comise la scară comercială, autorităţile competente pot să dispună, de asemenea, comunicarea de documente bancare, financiare sau comerciale ori accesul corespunzător la informaţiile pertinente.

(11) Pentru adoptarea măsurilor prevăzute la alin. (3), (6) şi (10), sub rezerva asigurării protecţiei informaţiilor confidenţiale, instanţele judecătoreşti vor pretinde reclamantului să furnizeze orice element de probă, accesibil în mod rezonabil, pentru a dovedi cu suficientă certitudine că s-a adus atingere dreptului său ori că o astfel de atingere este iminentă. Se consideră ca reprezentând element de probă suficient numărul de copii ale unei opere sau ale oricărui alt obiect protejat, la aprecierea instanţei de judecată. În acest caz, instanţele judecătoreşti pot să ceară reclamantului să depună o cauţiune suficientă pentru a asigura compensarea oricărui prejudiciu care ar putea fi suferit de pârât.

(12) Măsurile de asigurare a dovezilor sau de constatare a unei stări de fapt dispuse de instanţă vor fi duse la îndeplinire prin executor judecătoresc. Titularii drepturilor ce se presupune că au fost încălcate ori cu privire la care există pericolul de a fi încălcate sau reprezentanţii acestor titulari au dreptul de a participa la punerea în executare a măsurilor de asigurare a dovezilor ori de constatare a unei stări de fapt.

(13) Instanța poate dispune ridicarea măsurilor prevăzute la alin. (3) şi (6), la cererea pârâtului, dacă reclamantul nu a introdus o acțiune care să conducă la soluționarea pe fond a cauzei într-un termen de 20 de zile lucrătoare sau 31 de zile calendaristice, dacă acest termen este mai lung, termene calculate de la data ducerii la îndeplinire a măsurilor.

(14) Titularii drepturilor încălcate pot cere instanței de judecată să dispună aplicarea oricăreia dintre următoarele măsuri:

a) remiterea, pentru acoperirea prejudiciilor suferite, a încasărilor realizate prin actul ilicit;

b) distrugerea echipamentelor şi a mijloacelor aflate în proprietatea făptuitorului, a căror destinație unică sau principală a fost aceea de producere a actului ilicit;

c) scoaterea din circuitul comercial, prin confiscare şi distrugere, a copiilor efectuate ilegal;

d) răspândirea informațiilor cu privire la hotărârea instanței de judecată, inclusiv afişarea hotărârii, precum şi publicarea sa integrală sau parțială în mijloacele de comunicare în masă, pe cheltuiala celui care a săvârşit fapta; în aceleaşi condiții instanțele pot dispune măsuri suplimentare de publicitate adaptate circumstanțelor particulare ale cazului, inclusiv o publicitate de mare amploare.

(15) Instanța de judecată dispune aplicarea măsurilor prevăzute la alin. (14) pe cheltuiala făptuitorului, cu excepția cazului în care există motive temeinice pentru ca acesta să nu suporte cheltuielile.

(16) Măsurile prevăzute la alin. (14) lit. b) şi c) pot fi dispuse şi de procuror cu ocazia rezolvării cauzei în faza de urmărire penală. Dispozițiile alin. (14) lit. c) nu se aplică pentru construcțiile realizate cu încălcarea drepturilor privind opera de arhitectură, protejate prin prezenta lege, dacă distrugerea clădirii nu este impusă de circumstanțele cazului respectiv.

(17) În dispunerea măsurilor prevăzute la alin. (14), instanța de judecată va respecta principiul proporționalității cu gravitatea încălcării drepturilor protejate de prezenta lege şi va lua în considerare interesele terților susceptibili de a fi afectați de aceste măsuri.

(18) Autoritățile judiciare sunt obligate să comunice părților soluțiile adoptate în cauzele de încălcare a drepturilor reglementate de prezenta lege.

(19) Guvernul României, prin Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, sprijină elaborarea, de către asociațiile şi organizațiile profesionale, a codurilor de conduită la nivel comunitar, destinate să contribuie la asigurarea respectării drepturilor prevăzute de prezenta lege, în special în ceea ce priveşte utilizarea codurilor ce permit identificarea fabricantului, aplicate pe discuri optice. De asemenea, Guvernul României sprijină transmiterea către Comisia Europeană a proiectelor codurilor de conduită la nivel național sau comunitar şi a evaluărilor referitoare la aplicarea acestora.

Art. 139[1] - (1) Titularul dreptului de autor sau al drepturilor conexe poate fi reprezentat, în toate procedurile, negocierile şi actele juridice, pe toată durata şi în orice stadiu al procesului civil sau penal ori în afara unui astfel de proces, prin mandatar cu procură specială.

(2) Pentru punerea în mişcare a acțiunii penale, precum şi pentru retragerea plângerii prealabile şi împăcarea părților, mandatul se consideră special, dacă este dat pentru reprezentarea titularului de drepturi de autor sau de drepturi conexe, în orice situație de încălcare a drepturilor sale.

Art. 139[2] - Constituie contravenţii şi se sancţionează cu amendă de la 3.000 lei la 30.000 lei următoarele fapte:

a) încălcarea prevederilor art. 21;

b) încălcarea prevederilor art. 88 şi 89;

c) încălcarea prevederilor art. 107 alin. (3) şi (7);

d) nerespectarea de către utilizatori a prevederilor art. 130 lit. h);

e) fixarea, fără autorizarea sau consimţământul titularului drepturilor recunoscute de prezenta lege, a interpretărilor sau a execuţiilor artistice ori a programelor de radiodifuziune sau de televiziune.

Art. 139[3] - *** Abrogat de O.U.G. Nr. 123/2005

Art. 139[4] - (1) Constituie contravenţie, dacă nu reprezintă infracţiune, şi se sancţionează cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei şi cu confiscarea mărfurilor-pirat sau a dispozitivelor-pirat de control al accesului fapta persoanelor juridice sau a persoanelor fizice autorizate de a permite accesul în spaţiile, la echipamentele, la mijloacele de transport, la bunurile sau la serviciile proprii, în vederea săvârşirii de către o altă persoană a unei contravenţii sau infracţiuni prevăzute de prezenta lege.

(2) Cu aceeaşi amendă se sancţionează şi fapta operatorilor economici care încalcă obligaţia prevăzută la art. 145 alin. (3).

(3) Pentru repetarea săvârşirii faptelor prevăzute la alin. (1) şi (2), care au avut ca rezultat săvârşirea infracţiunilor prevăzute la art. 139[6] în termen de un an, organul constatator aplică şi sancţiunea complementară a închiderii unităţii.

Art. 139[5] - (1) Sancţiunile contravenţionale prevăzute la art. 139[2] se aplică şi persoanelor juridice. În cazul în care contravenientul, persoană juridică, desfăşoară activităţi care implică, conform obiectului său de activitate, comunicarea publică de opere sau de produse purtătoare de drepturi de autor sau drepturi conexe, limitele amenzilor contravenţionale se măresc de două ori.

(2) Contravenţiile prevăzute la art. 139[2] şi 139[4] se constată şi se aplică de ofiţerii sau de agenţii de poliţie din cadrul Ministerului Administraţiei şi Internelor cu competenţe în domeniu.

(3) Contravenientul poate achita, în termen de 48 de ore de la data primirii procesului-verbal de constatare a contravenţiei, jumătate din minimul amenzii prevăzute în prezenta lege.

Art. 139[6] - (1) Constituie infracţiuni şi se pedepsesc cu închisoare de la 2 al 5 ani sau cu amendă următoarele fapte:

a) realizarea, în scopul distribuirii, fără a se urmări direct sau indirect un avantaj material, cu orice mijloace şi în orice mod, de mărfuri-pirat;

b) plasarea mărfurilor-pirat sub un regim vamal definitiv de import sau de export, sub un regim vamal suspensiv ori în zone libere;

c) orice altă modalitate de introducere a mărfurilor-pirat pe piaţa internă.

(2) Constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amendă oferirea, distribuirea, deţinerea ori depozitarea sau transportul, în scopul distribuirii de mărfuri-pirat, precum şi deţinerea acestora în scopul utilizării prin comunicare publică la punctele de lucru ale persoanelor juridice.

(3) În cazul în care faptele prevăzute la alin. (1) şi (2) sunt săvârşite în scop comercial, acestea se sancţionează cu închisoare de la 3 ani la 12 ani.

(4) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (3) se sancționează şi închirierea sau oferirea spre închiriere de mărfuri pirat.

(5) Constituie infracțiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă promovarea de mărfuri-pirat prin orice mijloc şi în orice mod, inclusiv prin utilizarea anunțurilor publice ori a mijloacelor electronice de comunicare sau prin expunerea ori prezentarea către public a listelor sau a cataloagelor de produse.

(6) În cazul în care oricare dintre faptele prevăzute la alin. (1) - (4) au produs consecințe deosebit de grave, acestea se sancționează cu închisoare de la 5 ani la 15 ani. Pentru evaluarea gravității consecințelor, calculul pagubei materiale se efectuează ținându-se seama de mărfurile pirat identificate în condițiile prevăzute la alin. (1) - (4) şi de prețul per unitate al produselor originale, cumulat cu sumele încasate ilegal de făptuitor.

(7) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (6) se sancționează săvârşirea faptelor menționate la alin. (1) - (5) de către un grup infracțional organizat.

(8) În sensul prezentei legi, prin mărfuri pirat se înțelege: toate copiile, indiferent de suport, inclusiv copertele, realizate fără consimțământul titularului de drepturi sau al persoanei legal autorizate de acesta şi care sunt executate, direct ori indirect, total sau parțial, de pe un produs purtător de drepturi de autor sau de drepturi conexe ori de pe ambalajele sau copertele acestora.

(9) În sensul prezentei legi, prin scop comercial se înțelege urmărirea obținerii, direct sau indirect, a unui avantaj economic ori material.

(10) Scopul comercial se prezumă dacă marfa pirat este identificată la sediul, la punctele de lucru, în anexele acestora sau în mijloacele de transport utilizate de operatorii economici care au în obiectul de activitate reproducerea, distribuirea, închirierea, depozitarea sau transportul de produse purtătoare de drepturi de autor ori de drepturi conexe.

Art. 139[7] - Refuzul de a declara proveniența mărfurilor-pirat ori a dispozitivelor-pirat de control al accesului, utilizate pentru serviciile de programe cu acces condiționat, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 139[8] - Constituie infracțiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 4 ani sau cu amendă punerea la dispoziția publicului, inclusiv prin internet sau prin alte rețele de calculatoare, fără consimțământul titularilor de drepturi, a operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe ori de drepturi sui-generis ale fabricanților de baze de date ori a copiilor acestora, indiferent de suport, astfel încât publicul să le poată accesa în orice loc sau în orice moment ales în mod individual.

Art. 139[9] - Constituie infracțiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 4 ani sau cu amendă reproducerea neautorizată pe sisteme de calcul a programelor pentru calculator în oricare dintre următoarele modalități: instalare, stocare, rulare sau executare, afişare ori transmitere în rețea internă.

Art. 140 - (1) Constituie infracțiuni şi se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 2 ani sau cu amendă următoarele fapte comise fără autorizarea sau consimțământul titularului drepturilor recunoscute de prezenta lege:

a) reproducerea operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe;

b) distribuirea, închirierea sau importul pe piața internă a operelor ori a produselor purtătoare de drepturi conexe, altele decât mărfurile-pirat;

c) comunicarea publică a operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe;

d) radiodifuzarea operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe;
e) retransmiterea prin cablu a operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe;
f) realizarea de opere derivate;
g) fixarea, în scop comercial, a interpretărilor sau a execuțiilor artistice ori a programelor de radiodifuziune sau de televiziune;
h) încălcarea prevederilor art. 134.
(2) Prin produse purtătoare de drepturi conexe se înțelege interpretările sau execuțiile artistice fixate, fonogramele, videogramele şi propriile emisiuni ori servicii de programe ale organismelor de radiodifuziune şi de televiziune.
Art. 141 - Constituie infracțiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 5 ani sau cu amendă de la 25.000.000 lei la 500.000.000 lei fapta persoanei care îşi însuşeşte, fără drept, calitatea de autor al unei opere sau fapta persoanei care aduce la cunoştință publică o operă sub un alt nume decât acela decis de autor.
Art. 141[1] - (1) Producerea, importul, distribuirea, deținerea, instalarea, întreținerea sau înlocuirea, în mod ilicit, a dispozitivelor de control al accesului, fie originale, fie pirat, utilizate pentru serviciile de programe cu acces condiționat constituie infracțiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 5 ani sau cu amendă.
(2) Fapta persoanei care se racordează fără drept sau care racordează fără drept o altă persoană la servicii de programe cu acces condiționat constituie infracțiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.
(3) Utilizarea anunțurilor publice ori a mijloacelor electronice de comunicare în scopul promovării dispozitivelor pirat de control al accesului la serviciile de programe cu acces condiționat, precum şi expunerea sau prezentarea către public în orice mod, fără drept, a informațiilor necesare confecționării de dispozitive de orice fel, apte să asigure accesul neautorizat la serviciile de programe precizate, cu acces condiționat, ori destinate accesului neautorizat în orice mod la astfel de servicii, constituie infracțiuni şi se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 3 ani.
(4) Vânzarea sau închirierea dispozitivelor pirat de control al accesului se pedepseşte cu închisoare de la 3 ani la 10 ani.
(5) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (4) se sancționează şi săvârşirea faptelor prevăzute la alin. (1) şi (2) în scop comercial.
(6) În sensul prezentei legi, prin dispozitive pirat de control al accesului se înțelege orice dispozitiv a cărui confecționare nu a fost autorizată de către titularul drepturilor recunoscute prin prezenta lege în raport cu un anumit serviciu de programe de televiziune cu acces condiționat, realizat pentru facilitarea accesului la acel serviciu.
Art. 142 *** Abrogat de L. Nr. 285/2004
Art. 143 - (1) Constituie infracțiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă fapta persoanei care, fără drept, produce, importă, distribuie sau închiriază, oferă, prin orice mod, spre vânzare sau închiriere, ori deține, în vederea comercializării, dispozitive ori componente care permit neutralizarea măsurilor tehnice de protecție sau care prestează servicii care conduc la neutralizarea măsurilor tehnice de protecție sau care neutralizează aceste măsuri tehnice de protecție, inclusiv în mediul digital.
(2) Constituie infracțiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă fapta persoanei care, fără a avea consimțământul titularilor de drepturi şi ştiind

sau trebuind să ştie că astfel permite, facilitează, provoacă sau ascunde o încălcare a unui drept prevăzut în prezenta lege:

a) înlătură în scop comercial, de pe opere sau de pe alte produse protejate, ori modifică pe acestea orice informaţie sub formă electronică privind regimul drepturilor de autor sau al drepturilor conexe aplicabil;

b) distribuie, importă în scopul distribuirii, radiodifuzează ori comunică public sau pune la dispoziţie publicului, astfel încât să poată fi accesate, în orice loc şi în orice moment, alese în mod individual, fără drept, prin intermediul tehnicii digitale, opere sau alte produse protejate, pentru care informaţiile existente sub formă electronică, privind regimul drepturilor de autor sau al drepturilor conexe, au fost înlăturate ori modificate fără autorizaţie.

Art. 143[1] - (1) Nu se pedepseşte persoana care, mai înainte de a fi începută urmărirea penală, denunţă autorităţilor competente participarea sa la o asociaţie sau înţelegere în vederea comiterii uneia dintre infracţiunile prevăzute la art. 139[6], permiţând astfel identificarea şi tragerea la răspundere penală a celorlalţi participanţi.

(2) Persoana care a comis una dintre infracţiunile prevăzute la art. 139[6] şi care, în timpul urmăririi penale, denunţă şi facilitează identificarea şi tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârşit infracţiuni legate de mărfuri pirat sau de dispozitive pirat de control al accesului, beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.

(3) De prevederile alin. (1) beneficiază şi persoanele care au comis infracţiuni prevăzute la art. 139[9], 140 şi 141, în condiţiile în care se recuperează prejudiciul constatat.

Art. 144 - *** Abrogat de O.U.G. Nr. 190/2005

Art. 145 - (1) Constatarea infracţiunilor prevăzute în prezenta lege se face de către structurile specializate ale Inspectoratului General al Poliţiei Române şi Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

(2) Constatarea infracţiunilor prevăzute la art. 139[6] alin. (6), art. 139[8], 139[9] şi 143 se face şi de către Inspectoratul General pentru Comunicaţii şi Tehnologia Informaţiilor, iar a celor prevăzute la art. 139[6], 139[8] şi 141[1] se poate face şi de către Jandarmeria Română, în condiţiile prevăzute de art. 214 din Codul de procedură penală.

(3) Competenţa de judecată pentru infracţiunile prevăzute la art. 139[6] - 143 revine tribunalului.

Titlul IV
Aplicarea legii. Dispoziţii tranzitorii şi finale

Art. 146 - Beneficiază de protecţia prevăzută de prezenta lege următoarele:

a) operele ai căror autori sunt cetăţeni români, chiar dacă nu au fost aduse încă la cunoştinţă publică;

b) operele ai căror autori sunt persoane fizice sau juridice cu domiciliul ori cu sediul în România, chiar dacă nu au fost aduse la cunoştinţă publică;

c) operele de arhitectură construite pe teritoriul României;

d) interpretările sau execuţiile artiştilor interpreţi ori executanţi care au loc pe teritoriul României;

e) interpretările sau execuțiile artiştilor interpreți ori executanți care sunt fixate în înregistrări protejate de prezenta lege;

f) interpretările sau execuțiile artiştilor interpreți ori executanți care nu au fost fixate în înregistrări, dar sunt transmise prin emisiuni de radiodifuziune sau de televiziune protejate de prezenta lege;

g) înregistrările sonore sau audiovizuale ai căror producători sunt persoane fizice sau juridice cu domiciliul ori cu sediul în România;

h) înregistrările sonore sau audiovizuale a căror primă fixare pe un suport material a avut loc pentru prima dată în România;

i) programele de radiodifuziune şi de televiziune emise de organisme de radiodifuziune şi de televiziune cu sediul în România;

j) programele de radiodifuziune şi de televiziune transmise de organisme transmițătoare cu sediul în România.

Art. 147 - Persoanele fizice sau juridice străine, titulare ale drepturilor de autor sau ale drepturilor conexe, beneficiază de protecția prevăzută prin convențiile, tratatele şi acordurile internaționale la care România este parte, iar în lipsa acestora beneficiază de un tratament egal cu cel al cetățenilor români, cu condiția ca aceştia să beneficieze, la rândul lor, de tratament similar în statele respective.

Art. 147[1] - În completarea prevederilor prezentei legi se pot adopta reglementări speciale pentru stabilirea unor măsuri, inclusiv privind aplicarea şi utilizarea codurilor de identificare a sursei, în vederea combaterii importului, producerii, reproducerii, distribuirii sau închirierii de mărfuri pirat ori dispozitive pirat de control al accesului, utilizate pentru serviciile de programe cu acces condiționat, precum şi pentru utilizarea de marcaje speciale pentru atestarea plății remunerației compensatorii pentru copia privată.

Art. 148 - (1) În vederea înregistrării, ca mijloc de probă, a operelor realizate în România, se înființează Registrul Național de Opere, administrat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor. Înregistrarea este facultativă şi se face contra cost, potrivit normelor metodologice şi tarifelor stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) Existența şi conținutul unei opere se pot dovedi prin orice mijloace de probă, inclusiv prin includerea acesteia în repertoriul unui organism de gestiune colectivă.

(3) Autorii şi alți titulari de drepturi sau deținătorii de drepturi exclusive ale autorilor, la care se face referire în prezenta lege, au dreptul să înscrie, pe originalele sau pe copiile autorizate ale operelor, mențiunea de rezervare a exploatării acestora, semnalată conform uzanțelor, constând într-un simbol reprezentat prin litera C, în mijlocul unui cerc, însoțit de numele lor, de locul şi anul primei publicări.

(4) Producătorii de înregistrări sonore, artiştii interpreți sau executanți şi alți deținători de drepturi exclusive ale producătorilor sau ale artiştilor interpreți ori executanți, la care se face referire în prezenta lege, au dreptul să înscrie, pe originalele sau pe copiile autorizate ale înregistrărilor sonore sau audiovizuale ori pe învelişul care le conține, mențiunea de rezervare a exploatării acestora, semnalată conform uzanțelor şi constând într-un simbol reprezentat prin litera P, în mijlocul unui cerc, însoțit de numele lor, de locul şi anul primei publicări.

(5) Până la proba contrară, se prezumă că drepturile exclusive, semnalate conform uzanțelor, prin simbolurile menționate la alin. (3) şi (4) sau prin mențiunile prevăzute la art. 104 şi 106[2], există şi aparțin persoanelor care le-au utilizat.

(6) Dispoziţiile alin. (3), (4) şi (5) nu condiţionează existenţa drepturilor recunoscute şi garantate prin prezenta lege.

(7) Autorii de opere şi titularii de drepturi, o dată cu includerea operei lor în repertoriul organismului de gestiune colectivă, îşi pot înregistra şi numele literar sau artistic, exclusiv în vederea aducerii acestuia la cunoştinţă publică.

Art. 149 - (1) Actele juridice încheiate sub regimul legislaţiei anterioare îşi produc toate efectele conform aceleia, cu excepţia clauzelor care prevăd cesiunea drepturilor de utilizare a totalităţii operelor pe care autorul le poate crea în viitor.

(2) Beneficiază de protecţia prezentei legi şi operele, inclusiv programele pentru calculator, interpretările sau execuţiile, înregistrările sonore sau audiovizuale, precum şi programele organismelor de radiodifuziune şi de televiziune realizate anterior intrării în vigoare a prezentei legi, în condiţiile prevăzute la alin. (1).

(3) Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor create înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi şi pentru care nu au expirat termenele de protecţie calculate conform procedurilor legislaţiei anterioare se prelungeşte până la termenul de protecţie prevăzut în prezenta lege. Prelungirea produce efecte numai de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 150 - (1) Utilajele, schiţele, machetele, manuscrisele şi orice alte bunuri care servesc direct la realizarea unei opere ce dă naştere unui drept de autor nu pot face obiectul unei urmăriri silite.

(2) Sumele datorate autorilor, ca urmare a utilizării operelor lor, beneficiază de aceeaşi protecţie ca şi salariile şi nu pot fi urmărite decât în aceleaşi condiţii. Aceste sume sunt supuse impozitării conform legislaţiei fiscale în materie.

(3) *** Abrogat de L. Nr. 146/1997

Art. 151 - Litigiile privind dreptul de autor şi drepturile conexe sunt de competenţa organelor jurisdicţionale, potrivit prezentei legi şi dreptului comun.

Art. 151[1] - (1) Comisia Europeană va fi informată cu privire la intenţia de adoptare a unor dispoziţii naţionale de reglementare a unor noi drepturi conexe, precizându-se motivele esenţiale care justifică reglementarea acestor drepturi, precum şi durata de protecţie corespunzătoare.

(2) Vor fi comunicate Comisiei Europene orice dispoziţii naţionale adoptate în domeniul reglementat de prezenta lege.

(3) Va fi transmisă Comisiei Europene lista organismelor de radiodifuziune cărora le sunt aplicabile dispoziţiile art. 119 alin. (2).

(4) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor este responsabil de efectuarea comunicărilor prevăzute la alin. (1) - (3) către Comisia Europeană.

Art. 151[2] - Prezenta lege transpune prevederile următoarelor acte normative comunitare:

a) Directiva Consiliului 91/250/CEE din 14 mai 1991 privind protecţia juridică a programelor pentru calculator, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene nr. L 122 din 17 mai 1991;

b) Directiva Consiliului 92/100/CEE din 19 noiembrie 1992 privind dreptul de închiriere şi de împrumut şi anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietăţii intelectuale, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene nr. L 346 din 24 noiembrie 1992;

c) Directiva Consiliului 93/83/CEE din 27 septembrie 1993 privind armonizarea anumitor dispoziţii referitoare la dreptul de autor şi drepturile conexe aplicabile difuzării

de programe prin satelit şi retransmisiei prin cablu, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene nr. L 248 din 6 octombrie 1993;

d) Directiva Consiliului 93/98/CEE din 29 octombrie 1993 privind armonizarea duratei de protecţie a dreptului de autor şi a anumitor drepturi conexe, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene nr. L 290 din 24 noiembrie 1993;

e) Directiva Parlamentului European şi a Consiliului 96/9/CE din 11 martie 1996 privind protecţia juridică a bazelor de date, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene nr. L 077 din 27 martie 1996;

f) Directiva Parlamentului European şi a Consiliului 2001/29/CE din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor şi drepturilor conexe în societatea informaţională, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene nr. L 006 din 10 ianuarie 2002;

g) Directiva Parlamentului European şi a Consiliului 2001/84/CE din 27 septembrie 2001 privind dreptul de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene nr. L 272 din 13 octombrie 2001;

h) Directiva Parlamentului European şi a Consiliului 2004/48/CE din 29 aprilie 2004 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene nr. L 157 din 30 aprilie 2004.

Art. 152 - Organismele de gestiune colectivă care funcţionează la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt obligate să se conformeze dispoziţiilor art. 125, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 153 - Dispoziţiile prezentei legi se completează cu dispoziţiile dreptului comun.

Art. 154 - (1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

(2) Pe aceeaşi dată se abrogă Decretul nr. 321 din 21 iunie 1956 privind dreptul de autor, cu modificările ulterioare, precum şi orice alte dispoziţii contrare.

(3) Până la aprobarea tabelelor şi a metodologiilor negociate conform prevederilor art. 131 din prezenta lege, se aplică tarifele stabilite prin actele normative în vigoare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaţilor în şedinţa din 19 februarie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituţia României.

PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR
ADRIAN NĂSTASE

Această lege a fost adoptată de Senat în şedinţa din 20 februarie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituţia României.

p. PREŞEDINTELE SENATULUI
ION SOLCANU
